

جلوه‌های هنری در جای جای تهران خاکستری می‌تواند حال شهر را عوض کند

دمیدن روح هنر به کالبد شهر

در این شهر شلوغ و تو در تو تا جایی که چشم کار می‌کند دیوار است و بزرگراه، دیوار ساختمان‌ها با پنجره‌های...

- شنبه
- ۱۸ بهمن ۱۳۹۹
- سال شانزدهم / شماره ۷۹۰
- ۱۶ صفحه

عکاسی انقلاب اسلامی از روزهای همصدایی یک ملت در خیابان‌ها می‌گوید

دوربینم

همراه مردم بود

صفحه ۵

عکس: امیر پناهور

گردهمایی بانوان لواسانی در نمایشگاه کارآفرینان

کسب و کارهای خانگی جان می‌گیرد

دومین نمایشگاه توانمندی بانوان بخش لواسانات با حضور بانوان در حالی برگزار شد که بسیاری از کسب و کارهای خانگی در سایه کرونا...

صفحه ۱۴

مدیر فنی مجموعه تفریحی توچال از چگونگی نگهداشت تجهیزات تله‌کابین می‌گوید

آسوده و ایمن اوج بگیر

تله‌کابین توچال همیشه جزو یکی از مقاصد گردشگری روزهای تعطیل و آخر هفته است. پایتخت‌نشینانی که آخر هفته برای عوض کردن آب و هوا و استراحت راهی شمیران می‌شوند، در برنامه خود سرزدن به تله‌کابین را هم دارند که تابستان و زمستان دیدنی است.

صفحه ۱۲

۱۸۱۹

جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید

شرح در صفحه ۳

با تبلیغات در **همیشه‌های** درست به هدف بزنید

یادداشت

حجت‌الاسلام نوری سلطان امام جماعت مسجد آل‌زهرا (ع)

میراث انقلاب

خاطرات شیرین بسیاری از همدلی و یکرنگی مردم در انقلاب اسلامی ۵۷ در ذهن شهروندان نقش بسته است و هنوز هم ابراز امیدواری می‌کنند که کاش به آن دوران بازگردیم. در واقع، باید گفت که پیروزی انقلاب مدیون و موهون آن احساسی بوده که احاد مردم را صرف‌نظر از میزان تحصیلات و موقعیت اجتماعی بدون تکلف و بدون هیچ خودبیرتربینی کنار هم قرار داد و حرکت اجتماعی عظیمی را شکل داد و به ثمر نتواند. بماند هم به یاد می‌آوریم که این همدلی در تمام از کان جامعه حتی تا کوچه‌پس‌کوچه‌های محلی راهی مختلف ریشه دوانده بود و مساجد را به پایگاه‌های اجتماعی تبدیل کرده بود. در همین پایگاه‌ها بود که بسیاری از نیازمندی‌های اجتماعی، اقتصادی و حتی حقوقی حل و فصل می‌شدند. در دوران دفاع مقدس هم تدارکات پشت جبهه و اعزام نیرو از همین پایگاه‌های محلی صورت می‌گرفت. به‌عبارت دیگر، در دو مقطع حساس تاریخ انقلاب محله‌ها و پایگاه‌های محلی ظرفیت‌هایی از مشارکت اجتماعی را به نمایش گذاشتند که هر دو در سرنوشت کشور و انقلاب تأثیرگذار بودند و معادلات پیش‌بینی شده را به هم ریختند. شرایط امروز جامعه ما دست کمی از اوایل انقلاب و دفاع مقدس ندارد، چرا که تحریم‌های ظالمانه چند سال اخیر آمریکا در واقع جنگ اقتصادی تمام‌عیاری محسوب می‌شود که هدف دیگری جز نابودی و ویرانگری نمی‌توان برای آن متصور شد. از سوی دیگر، بیماری همه‌گیر کرونا شرایط پیچیده بر مردم عارض و دغدغه‌های مضاعفی را بر شهروندان تحمیل کرده است. به نظر می‌رسد که برای گذار از این مشکلات - که مشکلات کوچکی هم نیستند - ضروری است که به تجربه چند ساله انقلاب اسلامی رجوع کنیم. برای اینکه بتوانیم مجدداً پایگاه‌های اجتماعی محله‌ها را با نسبک رویکرد محله‌های مسجدمحور یا مسجدمحوری را برای حفظ میراث انقلاب که همانا مشارکت مردمی حداکثری است، در پیش بگیریم. اما پیش از آن، ضرورت دارد که افق‌های جدیدی در ذهن خود ترسیم کنیم. از من به‌عنوان روحانی و امام جماعت تا تک‌تک اهالی حتی در این مسیر باید مطالبه‌گری و نوع مطالبات مردم هم تغییر کند. به عبارت دیگر، این ظرفیت ابتدا باید در افراد و سپس در محله‌ها و پایگاه‌های محلی ایجاد شود. مسجد در کنار سایر پایگاه‌های اجتماعی این قابلیت را دارد.

خبر کوتاه

منطقه ۲ آذین‌بندی معابر منطقه ۲ برای گرمیاب‌داشت ایام‌الله دهه فجر و سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی بر سازه‌های شهری منطقه نقش بست. «علی‌کبر کریمی‌پور» معاون خدمات شهری منطقه با اعلام این خبر گفت: «این پیام‌ها با هدف اشاعه ارزش‌های انقلاب و بازآفرینی خاطرات آن دوران برای شهروندان به‌ویژه نسل انقلاب است. ۱۲۰ سازه شهری به نمایش تصاویر و سایر طرح‌های انقلابی با محوریت شعار اسامال «انقلاب اسلامی؛ بالنده و مقتدر، چون کوه استوار» اختصاص یافته است.»

آنتی‌تریک

افتتاح و کلنگ‌زنی ۷۶ طرح در شمیرانات

همزمان با دهه مبارک فجر، ۷۶ پروژه عمرانی، ورزشی، آموزشی و خدماتی با حضور مدیران و مسئولان شهری در شمیرانات افتتاح و کلنگ‌زنی می‌شود. «سید مهدی ساداتی» فرماندار شهرستان شمیرانات درباره افتتاح و کلنگ‌زنی ۷۶ پروژه در شمیرانات گفت: «شهرستان شمیرانات حدود هزار و ۱۸۸ کیلومترمربع، مساحت و ۶۰۰ هزار و ۴۱۹ نفر جمعیت در شهرهای تجریش، لوسان، اوشان فشم میگون و شمشک دارد و براساس نیاز منطقه افتتاح و کلنگ‌زنی طرح‌های عمرانی، ورزشی، آموزشی و خدماتی در دستور کار قرار گرفته است.» او افزود: «برای بزرگداشت دهه فجر ۷۲ پروژه افتتاح می‌شود و به بهره‌برداری شهروندان می‌رسد و ۴ پروژه عمرانی نیز کلنگ‌زنی و انجام خواهد شد.» ساداتی درباره

آغاز اجرای طرح ساماندهی خیابان ولی‌عصر (عج)

طرح ساماندهی خیابان ولی‌عصر (عج) در منطقه یک با هدف هویت‌بخشی و ارتقای کیفیت زندگی در شهر تا پیش از پایان سال اجرا می‌شود. «سید حمید موسوی» شهردار منطقه یک گفت: «این طرح کمک می‌کند تا نقاط شهری برای افراد هنجار شکن، ناامن و برای سایر شهروندان امن شود. به همین منظور توجه به نقاط بی‌دفاع شهری و معضلات شهری در محدوده باغ فردوس، خیابان توتونچی، اطراف میدان تجریش، رفع شب‌مردگی در خیابان ولی‌عصر (عج) و ایجاد کاربری‌هایی برای حیات شبانه شهری در این خیابان مد نظر است.» او افزود: «برای مشارکت شهروندان در این طرح پرسشنامه‌ها و مصاحبه‌هایی با اهالی و ساکنان محله‌ها ارائه و انجام شده است. زیرا نگاه مردم و مداخله آنها در اجرای طرح‌های شهری مهم است.»

ساماندهی پایانه‌های حمل‌ونقل عمومی منطقه ۲

پایانه‌های حمل‌ونقل عمومی منطقه ۲ با هدف حفظ، نگهداری و افزایش حداکثر بهره‌وری از خطوط موجود در منطقه بهسازی و ساماندهی می‌شوند. «امیرحسین حیدرینیا» معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه با اعلام این خبر گفت: «بازنگری و بررسی وضع موجود پایانه‌ها و شناسایی نواقص و مشکلات برای بهبود و ارتقای کیفیت خدمات در دستور کار قرار گرفت.» او افزود: «به همین منظور بازپرسی و نوسازی سیستم روشنایی، تابلوهای ترافیکی و معرف خطوط پایانه، اجرای روکش آسفالت و لکه‌گیری در پایانه‌ها از نظر بهداشتی، رفاهی، ایمنی و امنیت در حال اجراست.»

آغاز پاکسازی دروازه ورودی شمال شرق تهران

گردنه کوچک و بزرگراه لشکرک-ارتنش به‌عنوان یکی از دروازه‌های ورودی شمال شرق تهران با مشارکت نواحی منطقه یک پاکسازی و ساماندهی می‌شود. «مانی جعفریان» معاون خدمات شهری و محیط‌زیست شهردار منطقه یک گفت: «حریم مسیر ورودی شمال شرقی تهران از لوسان و مازندران با هدف اجرای طرح نگهداشت با مداومت طرح جهادی نواحی دهگانه منطقه یک چهارشنبه و پنجشنبه هر هفته اجرا می‌شود.» او افزود: «در این طرح ترمیم آسفالت و جدول‌ها، کاشت درخت و نهال، جمع‌آوری نخاله‌های ساختمانی، شست‌وشوی ایستگاه‌های حمل‌ونقل عمومی و علامت ترافیکی، لایروبی نهرها و رسیدگی به پیام‌های مردمی از جمله این اقدامات است.»

منطقه ۳ به پیشواز سالگرد انقلاب رفت

منطقه ۳ با اجرای برنامه‌های فرهنگی در فضای مجازی به پیشواز چهل و دومین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی ایران می‌رود. «کاظم کمالی نسب» معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۳ گفت: «مسال ۹۰ عنوان برنامه فرهنگی و اجتماعی به‌صورت مجازی با هدف رعایت پروتکل‌های بهداشتی، قطع زنجیره بیماری کرونا و پرهیز از اجتماعات برای شهروندان برگزار می‌شود و شهروندان با عضویت در فضاهای

چهار

هما میهن یار» قهرمان شطرنج استان تهران:

امسال میدان را به رقبای دادم

چهار این هفته کودک ورزشکاری است که در ۱۱ سالگی موفق شده است امسال قهرمان رشته شطرنج در استان تهران بین همسن و سالانش شود. او تاکنون در این رشته ورزشی ۲بار نایب قهرمان منطقه یک به‌صورت فردی شده و ۲بار هم‌تیمی مقام قهرمانی را به دست آورده است و امسال که می‌توانست در مسابقات کشوری شرکت کند سرباز زد و میدان را به رقبای داد. «مایا میهن یار» را همه قیبیان و همسایه‌هایش در خیابان نیاوران به خوبی می‌شناسند. او می‌گوید: «امسال از شرکت در مسابقات کشوری انصراف دادم. چون مسابقات در شرایط فعلی با هول و هراس برگزار می‌شد و هر لحظه در میانه مسابقه ممکن بود فیلترشکن قطع شود و مسابقه خوبی نشود و چون داوران این بی‌نظمی در برگزاری مسابقه را پذیرفته بودند برای من که نخستین بار قرار بود در این مسابقات شرکت کنم خوشایند نیامد و بهتر این بود که انصراف بدهم تا در شرایط بهتر و نظم بهتری شرکت کنم و امیدوارم آنهایی که مسئول برگزاری چنین مسابقاتی هستند به فکر ایجاد امکانات برای شرکت‌کنندگان در مسابقه باشند و افراد توانا بتوانند با به میدان رقابت بگذارند.»

میز خبر

آغاز مطالعات اجرای تبدیل میدان ونک به پیاده‌راه

پروژه مطالعاتی ساخت خیابان زیرزمینی در میدان ونک و تبدیل میدان به پیاده‌راه در بودجه سال ۱۴۰۰ شهرداری تهران پیش‌بینی شد و پس از تأمین اعتبار این پروژه در منطقه ۳ اجرا می‌شود. «احمد تواهرن» شهردار منطقه ۳ گفت: «هدف از اجرای این طرح سهولت در تردد خودرها و کاهش زمان سفر در محدوده میدان ونک و تبدیل پیاده‌راه و بهره‌مندی شهروندان از جاذبه‌های گردشگری و سهولت در دستیابی به مراکز فروگاهی و خدماتی این محدوده از شهر است.» او افزود: «این طرح از چهارراه شهید حقانی آغاز می‌شود و تا ابتدای خیابان ملاصدرا ادامه می‌یابد و در امتداد شمالی و جنوبی مسیر ولی‌عصر (عج) را دربر خواهد گرفت. در این پروژه شهری به غیر از سازه‌های ترافیکی و حمل‌ونقل، شامل واحدهای تجاری، پارکینگ و فضاهای خدماتی برای غنی‌سازی اوقات فراغت شهروندان نیز پیش‌بینی خواهد شد.

شناسایی مسیر قنات‌ها با اطلاعات مردم محله

اجرای عملیات بازسازی، ساماندهی و مرمت قنات‌های منطقه ۳ در حال اجراست. «مهدی هوشیار» معاون خدمات شهری و محیط‌زیست شهردار منطقه ۳ گفت: «این طرح با هدف پیشگیری از هدر رفتن آب قنات‌ها و استفاده در آبیاری فضای سبز اجرا می‌شود. تاکنون ۱۱ قنات فعال در منطقه شناسایی شده است که مجموع خروجی هر یک از این قنات‌ها به بیش از هزار لیتر آب بر ثانیه می‌رسد.» او افزود: «با توجه به اینکه وجود قنات‌ها در مسیر ساخت‌وساز می‌تواند خطر ساز باشد و باعث ریزش ساختمان شود از طرفی گودبرداری در مسیر قنات باعث از بین رفتن و خشکیدن قنات‌ها و هز رفتن آب در نقاط دیگر زمین می‌شود شناسایی مسیر قنات‌ها کمک زیادی به احیای آنها می‌کند. در همین زمینه یکی از راه‌های شناخت سریع‌تر مسیر قنات‌ها استفاده از اطلاعات محلی و مردم بومی است.»

۳

بزرگراه شهید مدرس، شهید چمران و شهید همت برای تلطیف هوا، افزایش کیفیت فضای سبز و برخورداری فضاهای شهری از منظر مناسب به فرش گل‌هایی با اسما، متبرکه «میا مهدی (۳)» و «میا علیا (۴)» مزین شدند. فرش گل‌ها از کل‌های بنفشه و ابری نقره‌ای هستند.

۶۰

متر اصلاح هندسی در محله امام‌زاده قاسم (ع) ناحیه ۳ منطقه یک با هدف رفع مشکلات ترافیکی، کاهش تصادفات و ایمن‌سازی معابر انجام شد.

۶

قلاده سگ بدون صاحب توسط شرکت ساماندهی و گروه‌های حامی حیوانات در اجرای طرح نگهداشت خیابان مصرای غربی در دارآباد به کمپ‌های نگهداری منتقل شدند.

آخر ویژه

افتتاح پست بانک در روستای امامه

روستای امامه به باجه‌ای برای ارائه خدمات بانکی مجهز شد. «مرتضی کبابی» رئیس شورای اسلامی روستای امامه با اعلام این خبر گفت: «این پست بانک با هدف ارائه خدمات بانکی مانند افتتاح حساب و برداشت نقد در ساختمان دهیاری روستا راه‌اندازی شد.» او افزود: «به‌زودی یک دستگاه عابر بانک و کاربر برای ارائه خدمات بیشتر اضافه خواهد شد. تاکنون اهالی روستا برای دریافت خدمات بانکی به شهر فشم یا منطقه رودک مراجعه می‌کردند که به دلیل فاصله زیاد برای همه امکان‌پذیر نبود.»

دهه فجر در اراضی عباس‌آباد

برنامه‌های فرهنگی متنوع در اراضی عباس‌آباد به مناسبت چهل و دومین سالگرد انقلاب اسلامی برگزار می‌شود. «میثم اخباری» مدیر روابط عمومی اراضی عباس‌آباد گفت: «فم تور دوچرخه‌سواری به‌عنوان ابزار حمل‌ونقل سالم و دوستدار محیط‌زیست ۲۱ بهمن ماه در بوستان بهشت مادران با هدف ترویج ورزش‌های همگانی دوچرخه‌سواری در سه‌شنبه‌های بدون خودرو، نمایشگاه تمبر با عنوان رویشان کوچک انقلاب بزرگ از ۲۱ تا ۲۲ بهمن ماه در خانه شعر و ادبیات و موزه نادر ابراهیمی و برنامه ویژه پنجشنبه‌های اراضی عباس‌آباد برای معرفی تهران و ظرفیت‌های گردشگری آن در فضای مجازی با روایت‌هایی از انقلاب در تهران ۱۶ تا ۲۰ بهمن ماه از صفحه اینستاگرام @tehranstories اجرا می‌شود.»

Advertisement for Rahnamamedia featuring a phone number (۸۸۳۱۱۹۱۹), website (www.Rahnama.com), and contact information for various branches.

حکایت روزگاری که سربازان هندی در محله دولت جولان می دادند

روزهای تلخ یک محله

مرضیه موسوی

قنات‌های پسرآب و آب و هوای خوب، قلهک را در دوره قاجار به محله‌ای محبوب برای دولتمردان ایرانی و سفیران خارجی تبدیل کرده بود. این قریه از وقتی باغ سفارت انگلستان در آن ساخته شد رنگ و روی دیگری به خود گرفت. خیابان «دولت» سابق محصول همین حضور سفیران انگلیسی در محله قلهک بود؛ خیابانی که این روزها به نام خیابان «شهید کلاهدوز» می‌شناسیم و از خیابان پاسداران تا خیابان شریعتی ادامه پیدا می‌کند. باغ سفارت انگلستان مهم‌ترین ساختمان قدیمی این خیابان همچنان در جای خود باقی مانده است.

در دوره محمدشاه قاجار بود که باغ قلهک به انگلیسی‌ها واگذار شد و سفارت انگلستان بیلاک خود را در آنجا بنا کرد. قرار بود انگلیسی‌ها بابت اجاره این باغ ماهانه ۳۰ لیبره به دولت بپردازند اما عملاً همین مبلغ کم هم از آنها دریافت نشد. در عوض تا مدت‌ها بعد این محدوده از شمشیران تحت اختیار انگلیسی‌ها درآمد. سلیمان بیهودی در یادداشت‌های تاریخی خود در این رابطه نوشته است: «چندی پیش از کودتاه نظمی به فکر افتاد پاسگاهی در قلهک ایجاد و به کار مردم رسیدگی کند. در شمال دیوار سفارت انگلیس، مغازه جدیدالحدائی بود که اجاره کردند و ۴ نفر که یک وکیل و یک سرپاسیان بودند با میز و لوازم دفتری آمدند. اما بلافاصله همان کدخدای سفارت انگلیس آمد، میز تحریر و لوازم دفتر را به خیابان ریخت و با ناسزاگویی مأموران شهربانی را از قلهک بیرون کرد.»

علاوه بر سفارت انگلستان، خانه‌ها و املاک دیگری در خیابان دولت در اختیار انگلیسی‌ها قرار گرفت که آنها را اجاره می‌دادند و اغلب دولتی‌ها خواهان آن بودند؛ که هم در محدوده‌های خوش آب و هوا خانه و باغی داشته باشند و هم با همسایگی با باغ سفارت انگلیسی‌ها برای خود اعتباری خرید باشند. همین باعث شد تا اینجا به خیابان دولت تبدیل شود.

سربازان هندی مالیات می گرفتند

انگلیسی‌ها خودمختاری کوچکی در قلهک برای خود به هم زده بودند. «عبدالله انوار» پژوهشگر و

تهران‌شناس می‌گوید: «اگر به باغ قلهک کنیم یکی از عوامل مهم شکل‌گیری خیابان دولت وجود قنات‌های مهم در این محدوده بود. آب و هوای خوب این بیلایق که نزدیک دارالخلافه بودخیلی زود مورد توجه طبقه اشراف قرار گرفت. علاوه بر باغ قلهک، خانه‌ها و باغ‌های دیگری هم در آن منطقه در اختیار انگلیسی‌ها قرار گرفت؛ حالا یا با پرداخت اجاره یا به روش‌های دیگر که من نمی‌دانم. به‌طوری که در این محله سربازان هندی که کشورشان مستعمره انگلستان بود کشیک می‌دادند.»

جاده‌سازی در دولت

سربازان هندی محله دولت فقط در سال‌های وپسا از مردمی که به این منطقه می‌آمدند مالیات نمی‌گرفتند؛ بلکه این ماجرا سال‌ها در خیابان و محله دولت ادامه داشت. به گفته انوار بخشی از این درآمد برای جاده‌سازی در همین محدوده صرف می‌شد: «خانه‌های این محله سرشماری شده بود و به جز اهالی محله از بقیه افرادی که به آنجا رفت‌وآمد می‌کردند پولی به‌عنوان مالیات دریافت می‌کردند. چیزی شبیه عوارضی‌های امروز که برای تردد بین شهرها دریافت می‌شود. همان سال‌ها ۲ جاده از دولت به سمت ونک و دیگری در جنوب این قریه ساخته شد که ظاهراً با عایدی همین مالیات‌ها ساخته شده بود.» محله دولت آن زمان که خیابان دولت گل سرسبد آن بود از زمانی که قریه‌ای در جنوب شمشیران بود تا بعد از انقلاب که یکی از محله‌های شمالی شهر تهران شد به واسطه هوای خوش و ۷ قنات پرآب و باغ‌های بیلاقی‌اش محله‌ای خوش‌نشین بود. بعد از دوره رضاشاه کم‌کم این محدوده از اشمال انگلیسی‌ها درآمد و به باغ سفارت انگلستان، ملک دیگری در اختیارشان نماند. باغ‌ها و خانه‌های اعیانی این محله جای خود را به آپارتمان‌های شیک و لوکس دادند و دولت را به یکی از پرجمعیت‌ترین محله‌های تهران تبدیل کردند. قریه دولت تا پیش از همه این اتفاق‌ها هم با بیش از ۱۰۰ نفر جمعیت، یکی از پرجمعیت‌ترین روستاهای اطراف تهران بود که از قرن‌ها پیش امکاناتی مثل حمام و مسجد و سقاخانه داشت.

کشاورزی و دامداری مهم‌ترین شغل مردم این قریه بود که با آنها روزگار می‌گذراندند. همین آب و هوای خوش و فراوانی آب در قریه قلهک که بعدها به دولت معروف شد باعث شده بود این محدوده رونق و آبادانی بیشتری نسبت به بسیاری از روستاهای اطراف تهران داشته باشد. توسعه شهر تهران طی نیم قرن گذشته محله و خیابان شهید کلاهدوز را هم بی‌نصیب نگذاشته و برج‌های تجاری و آپارتمان‌ها را مهمان این محله کرده است. به خیابان شهید کلاهدوز که سر بزیند هنوز رد پای قنات‌های زنده این محله را در آب‌های روان جوی‌ها و درختان سرسبز گردون‌سای این محله می‌بینید.

عکاس انقلاب اسلامی از روزهای همصدایی یک ملت در خیابان‌ها می‌گوید

دوربینم همراه مردم بود

راحله عبدالصینی

روایت‌های مستند درباره روزهای پرتلتهاب انقلاب اسلامی را در نگاتیوهای سیاه و سفید جست‌وجو می‌کنیم. عکس‌هایی که بی‌واسطه ما را به آن روزها می‌برد. گاهی جمعیتی یکدل و یکصدبا با مشست‌های گره کرده را می‌بینیم، گاهی لاستیک‌های آتش‌گرفته در خیابان و گاهی گل‌هایی که در اسلحه سربازان جا گرفته‌اند. اینها گوشه‌های از عکس‌هایی است که «قاسم حاج محمدی» از روزهای پر تب و تاب انقلاب اسلامی ثبت کرده است و هرچه از آن روزها فاصله می‌گیریم این روایت مستند ارزش بیشتری پیدا می‌کند. در آستانه سالروز پیروزی انقلاب، فرصت را مغتنم شمردیم و با او که سال‌ها در محله تجریش هم‌محله‌ای ما بود گپ زدیم.

حاج محمدی را بیشتر با عکاسی ورزشی و عکاسی مطبوعات می‌شناسیم تا عکاس انقلاب. چون مجموعه ۴۰۰ نگاتیو از روزهای انقلاب را در آرشیو شخصی خود نگه داشته بود تا اینکه نخستین نمایشگاه عکس انقلاب را با ۲۰۰ عکس برگزار کرد. او درباره سرانجام عکس‌های روزهای انقلاب اسلامی می‌گوید: «سال گذشته همه نگاتیوها و در واقع کل مجموعه نگاتیوهای عکس انقلاب را به حوزه هنری دادم. نمایشگاهی هم برگزار شد و برای نخستین بار چند عکس یک در ۳ تری چاپ شد.» قرار است در آینده‌ای نه چندان دور مجموعه عکس‌های انقلاب او در یک کتاب چاپ و منتشر شود.

اعتصاب روزنامه‌ها

شنیدن خاطرات روزهای انقلاب از زبان او که از پشت دوربین، هیاهوی انقلاب را می‌دید شنیدنی است. حاج محمدی، عکاس روزنامه اطلاعات بود که برای ثبت وقایع انقلاب راهی خیابان‌ها و کوچه‌های تهران شد. «۲۵ ساله بودم که به‌عنوان عکاس رسمی روزنامه اطلاعات استخدام شدم. در زمینه ورزش هم فعال و عضو تیم منتخب شهرری بودم و به همین دلیل عکاسی ورزشی را ادامه دادم. در این مدت هم به مسابقات فوتبال جام‌جهانی، جام آسیایی و بازی‌های المپیک و... برای عکاسی می‌رفتم.» تا

خانه‌نشینی و برگزاری کارگاه‌های مجازی برای آموزش عکاسی

حاج محمدی روزهای کرونا و خانه‌نشینی را با به اشتراک گذاشتن تجربیاتش با جوانان می‌گذراند: «مسال هم که خانه‌نشین کرونا هستیم. کلاس و کارگاه‌های مجازی فرصتی شد تا آموزش و تحلیل عکس را با دانشجویان برگزار کنیم. سال‌های گذشته با برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای دانشجویان تهران و شهرستان‌ها می‌گذشت. ولی امسال به دلیل محدودیت‌های کرونایی از ظرفیت فضای مجازی برای آموزش استفاده کردم.»

نماز عید فطر سال ۱۳۵۷ در تپه‌های قیطره

خیابان انقلاب آن روزها قلب تپنده مبارزات مردمی و فعالیت‌های انقلابی بود. به همین دلیل بیشتر عکاسان هم در این محدوده حضور داشتند. حاج محمدی از اطراف دانشگاه تهران و خیابان انقلاب یاد می‌کند و می‌گوید: «بیشتر اتفاقات از میدان فردوسی تا ابتدای خیابان جمالزاده رخ می‌داد و من هر روز در این محدوده بودم. در کوچه‌پسکوه‌ها می‌رفتم و عکس می‌گرفتم. تعقیب و گریز هم داشتیم. مأموران نمی‌گذاشتند عکس بگیریم. من هم مثل همه مردم در خطر بودم و برای عکاسی باید خیلی احتیاط می‌کردم. همراه مردم بودم. اگر راهیمیایی در خیابان بهارستان یا قیطره یا جای دیگری بود من هم آنجا می‌رفتم. اما تمرکز فعالیت‌های انقلابی در مرکز تهران بود. قیطره از تهران دور بود. خبر رسید که نماز عید فطر را دکتر مفتح در تپه‌های قیطره خواندند که متأسفانه من دیر باخبر شدم و به نماز نرسیدم.»

«عکاسی از روزهای انقلاب برای من بهترین خاطرات را به همراه دارد. خاطرات تلخ و شیرین. تلخ از آن نظر که مجروحیت یا شهادت هموطنانم را می‌دیدم و عکس می‌گرفتم. گاهی هم به قدری تحت تأثیر قرار می‌گرفتم که نمی‌توانستم عکسی بگیرم.» حاج محمدی از شور و شغف روز ۱۲ بهمن که امام خمینی(ره) به ایران آمد که می‌گوید ناخودآگاه لبخندی بر لبانش نقش می‌دادند در راهیمیایی‌ها حضور داشتند. من هم با هم پای مردم تمام روز در خیابان‌ها بودم و عکاسی می‌کردم. جذب تظاهرات و راهیمیایی‌ها شده بودم.» تا قبل از پیروزی انقلاب اسلامی چاپ عکس‌های انقلاب در روزنامه‌ها ساده نبود. حاج محمدی می‌گوید: «در تحریریه روزنامه فردی مأمور بود تا مطلبی درباره انقلاب چاپ نشود. به همین دلیل ۲ ماه روزنامه‌ها به علت سانسور شدیدی که حاکم بود، اعتصاب کردند. ۴۰، ۵۰ روزی روزنامه‌ها اعتصاب بودند. کارکنان اطلاعات و کیهان هم به دفتر روزنامه می‌رفتند اما کاری انجام نمی‌دادند. وقتی شرایط را دیدم، عکس‌هایی را که می‌گرفتم به روزنامه ندادم.» محمدی در این شرایط بی‌کار نشست و با جریان مردمی در روزهای انقلاب همراه شد و در خیابان‌ها عکاسی کرد: «عکس ورزشی بودم نه عکاس خبری. برنامه‌های ورزشی هم آن روزها تقریباً تعطیل بود. وقتی برای مردم آرام و باطمینانته سخنرانی می‌کرد، بهترین خاطره آن سال‌هاست.»

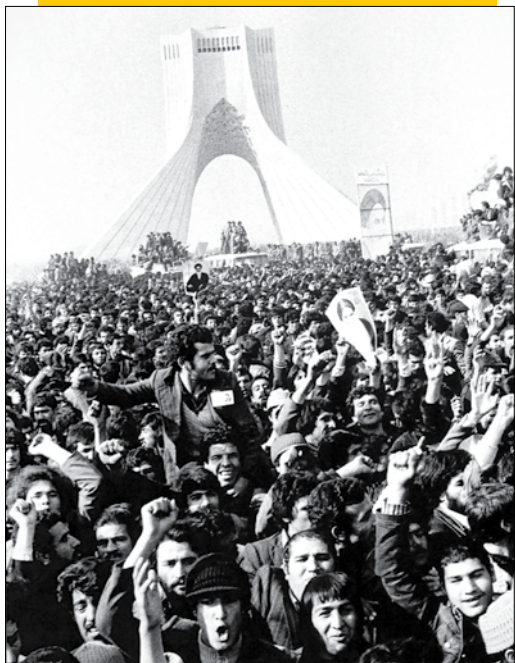
حسینیه جماران و عکاسی از امام(ره)

حاج محمدی عکاسی از امام(ره) را یکی از بهترین خاطرات خود می‌داند: «بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، ۴ بار به حسینیه جماران رفتم. تا از برنامه سخنرانی حضرت امام(ره) برای مردمی که به حسینیه جماران آمده بودند عکاسی کنم. آن زمان به‌عنوان عکاس خبری رفته بودم. دین امام(ره) وقتی برای مردم آرام و باطمینانته سخنرانی می‌کرد، بهترین خاطره آن سال‌هاست.»

آشنایی با عکاس انقلاب

قاسم حاج محمدی متولد پنجم دی ماه ۱۳۲۵ است. فعالیت حرفه‌ای را از سال ۱۳۴۸ آغاز و همکاری با کمیته ملی المپیک و روزنامه‌ها و مجله‌ها اطلاعات، همشهری، نیرو، دنیای ورزش و... را تجربه کرده است. عکاس ورزشی مؤسسه اطلاعات همزمان با اوج‌گیری مبارزات مردمی و اعتصاب روزنامه‌ها، لنز دوربینش را به سمت وقایع انقلاب چرخاند. قدیمی‌های مطبوعات او را بیشتر به نام قاسم محمدی و به‌عنوان عکاس ورزشی و با عکس‌های مسابقات کشتی و فوتبال از بازی‌های داخلی و ملی تا مسابقات آسیایی و المپیک و جام‌جهانی می‌شناسند. او دانش‌آموز بود که بعد از نقاشی به عکاسی رو آورد. از سال ۱۳۵۰ هم در مؤسسه اطلاعات استخدام شد. سال ۱۳۵۸ برای گذراندن دوره عکاسی پیشرفته از مؤسسه اطلاعات به فرانسه رفت.

تنها راه رفع خطر بافت فرسوده طرشت مشارکت اهالی است

نوسازی در بن‌بست‌های تنگ و باریک

مرضیه موسوی

نخستین ساخت‌وسازها در سال ۱۳۲۷ سر از محله طرشت درآوردند. مسجد قدیمی محله و خانه‌هایی که اطراف این مسجد ساخته شد، کوچه‌های آجسته‌کنان و بیچ در پیچی که تا امروز هم در این محله باقی مانده و به معضل بزرگی در طرشت تبدیل شده است. اهالی محله، حتی قدیمی‌ها از باریکی کوچه‌های طرشت تعجب می‌کنند و می‌گویند: «مانده‌ایم که از این کوچه‌های باریک چگونه یخچال و کمد و میلمان رد می‌کردیم. یخچال‌های امروزی که دیگر از عرض این کوچه‌ها رد نمی‌شوند.» در انتهای کوچه‌هایی که بن‌بست به نظر می‌رسد، بیچ تندی اهالی و عابران را به ادامه مسیر دعوت می‌کند. اغلب این کوچه‌ها بالاخره در نقطه‌ای به بن‌بست می‌رسند و کمتر شناسی برای وصل شدن به کوچه و خیابان همجوار را پیدا می‌کنند. نوسازی در محله طرشت موانع زیادی پیش رو دارد.

خیابان نوزاد یکی از فرسوده‌ترین خیابان‌های محله طرشت است؛ خیابانی که خانه‌ها در آن یکی در میان عقبنشینی کرده‌اند و در هر نقطه از کوچه که ایستاده‌باش ساختمان‌های قدیمی که هنوز پا پس نکشیده‌اند قد علم می‌کنند و نمی‌گذارند انتهای کوچه را ببینید. شاخه‌های باریک و درازی در هر قدم از کوچه جدا می‌شوند و بن‌بست‌های باریکی را می‌سازند که گاهی عرض آن به کمتر از ۶۰ سانت هم می‌رسد. «شامل رشیدی» نانوای قدیمی محله است که تمام ۶۰ سال عمرش را در همین خیابان سپری کرده است. او می‌گوید: «ساختمان‌های این محله دیگر قدیمی شده. حتماً خود اهالی هم از قدیمی بودن خانه‌هایشان ناراضی هستند و دلشان می‌خواهد در خانه‌های نوساز زندگی کنند. اما یکی از مشکلاتی که ما در این خیابان با آن روبه‌رو هستیم این است که در صورت ساخت‌وساز متراژ زیادی به دلیل عقبنشینی از دست می‌رود. من که چند سال پیش خانه خودمان را ساختم مجبور شدم ۶۰مترمربع از خانه بزرگی را که داشتم عقبنشینی کنم. در نهایت هم بیش از ۴ طبقه مجوز ساخت در این محله داده نمی‌شود و برای خیلی از اهالی به صرفه نیست که این کار را انجام دهند.»

توافق اهالی محله

خانه‌های قدیمی روی کول هم سوار شده‌اند. پنجره‌هایی به کوچه‌های بیچ در بیچ باز شده‌اند که ساختمان‌شان سر از کوچه‌های همجوار درآورده. املاک ریزدانه‌ای بین ۳ساختمان نوسازگیر کرده‌اند که در صورت ساخت و عقبنشینی، کمتر از ۲۰مترمربع زیربنای ساخت برایشان باقی می‌ماند. «غلامرضا رشیدی» سازنده یکی از ساختمان‌های در حال ساخت خیابان نوزاد است. او می‌گوید: «راه‌حل ساخت‌وساز در این محله این

است که مردم با هم مشارکت کنند تا بتوانند ساختمان مقرون به صرفه‌ای بسازند. چون با توجه به مقدار عقبنشینی لازم، اگر هر خانه‌ای بخواهد به تنهایی نوسازی کند متراژ زیادی برایش باقی نمی‌ماند. اما برخی از اهالی با هم به توافق نمی‌رسند. با املاکی هستند که صاحبشان فوت کرده و ملک به ورثه رسیده. و بعد یکی از ورثه هم فوت کرده و ورثه هم در تعیین تکلیف ملک صاحب‌نظر هستند. حالا یک نفر از قریب به ۲۰ نفر ورثه مخالف تجمع است. به همین دلیل کار نوسازی چند پلاک روی زمین مانده است.» او از افزایش هزینه‌های ساخت می‌گوید و کم شدن تقاضای ساختمان‌های نوساز در محله که انگیزه سرمایه‌گذاران برای نوسازی در طرشت را هم کم کرده است: «مردم هم توان پیش خرید ملک را ندارند و هم به تنهایی نمی‌توانند از عهده هزینه‌های ساخت خانه‌شان برآیند. اگر تجمع نکنند باید با سرمایه‌گذار در ساخت مشارکت کنند. اما تعداد طبقاتی که به ساختمان‌های نوساز این محله داده می‌شود کم است و نه برای مالک و نه برای سازنده به صرفه نیست که اینجا ساخت‌وساز کنند.»

شاهر رشیدی نانوای قدیمی محله

غلامرضا رشیدی ساکن محله

سیاست‌های تشویقی خانه‌ها و املاک رها شده هم بخش دیگری از معضلات نوسازی بافت فرسوده در طرشت را به خود اختصاص داده‌اند. «شمس‌علی مصلح» دبیر شوراباری محله طرشت می‌گوید: «طرشت محله‌ای قدیمی با بافت فرسوده است که در سال‌های گذشته نیاز به نوسازی در آن بیش از پیش خود را نشان داده است. تنها در خیابان نوزاد نزدیک به ۶۰ پلاک فرسوده داریم که امکان تجمع ۴۰ پلاک آن وجود دارد. تجمع پلاک منوط به رضایت و مشارکت

شمس‌علی مصلح دبیر شوراباری محله طرشت

است می‌تواند کمک زیادی به روند نوسازی در طرشت کند. همان‌طور که در سال‌های گذشته قوانین کمتر از امروز سختگیرانه و ساخت‌وسازها بیشتر بود.»

حسن حسن‌زاده

برای کودکان کار و کودکان

بازمانده از تحصیل، یک معلم

دلسوز است؛ معلمی دلسوز که

مثل مادری مهربان، پای درددل

بچه‌ها می‌نشیند و نه فقط سواد

خواندن و نوشتن، بلکه به آنها

القیای زندگی یسار می‌دهد.

«سودابه حاجی‌حسینی»

هم معلم داوطلب کودکان

بازمانده از تحصیل مؤسسه

توانمندسازی مهر و ماه است

و هم مربی آشنیزی بانوان

سرپرست خانوار. اگرچه حادثه

تلخ از دست دادن فرزندش

اندوهی فراموش‌نشده‌ای در

قلبش نشانده اما حاجی‌حسینی

روزنه امید زندگی‌اش را در

فعالیت داوطلبانه و کمک به

اقشار نیازمند جست وجو

کرد. او حالا چند سالی است

که خود را وقف آموزش به

کودکان کار و کارآفرینی برای

بانوان سرپرست خانوار کرده

و داوطلبانه قدم در این راه

پر خیر و برکت گذاشته است.

با این معلم و مشاور دلسوز

کودکان کار و بازمانده از

تحصیل گفت‌وگو کرده‌ایم.

راه درست همین است

آگهی «مؤسسه توانمندسازی مهر و ماه» فرزند همان بلبلی بود که پای حاجی‌حسینی را به دنیایی پر از مهر باز کرد؛ مؤسسه‌ای که سال‌هاست در حوزه حمایت از تحصیل کودکان کار، کودکان بازمانده از تحصیل، حمایت از خانوارهای نیازمند و کارآفرینی و درآمدزایی برای زنان سرپرست خانوار فعالیت می‌کند. حاجی‌حسینی از قصه آشنایی با این مؤسسه می‌گوید: «نخستین بار بود که به یک مؤسسه مردم‌نهاد می‌رفتم. آن روز وقتی برکه داوطلبی را پر می‌کردم، هنوز غم حادثه در وجودم زنده بود و می‌دانستم با این حال و هوا نمی‌توانم کمک‌حال کسی باشم. با وجود این، حضور در کنار افراد داوطلب، هر روز به تقویت روحیه‌ام کمک کرد. یک روز از من خواستند همراه دیگر بانوان در کلاس آموزش کامپیوتر مؤسسه شرکت کنم. پسرم مهندس کامپیوتر بود. گفتیم

گفت‌وگو با معلم داوطلبی که خود را وقف آموزش به کودکان کار کرده است

مهر بی دریغ خانم معلم

حضور در این کلاس برای من سخت است. وقتی آن مهندس جوان شروع به تدریس کرد یاد پسرم افتادم. یاد روزهایی که با هزار امید و آرزو سراغ رشته کامپیوتر رفت و خانه را برای ما کلاس کامپیوتر کرد. دقایق پایانی کلاس، وقتی صدای خنده بچه‌هایی را شنیدم که تازه کلاس درشان تمام شده بود، ناگهان همه چیز تغییر کرد. دیگر مطمئن شدم که راه را درست آمده‌ام. کلاس که تمام شد، داوطلبانه همکاری با خانه فرهنگ مؤسسه را شروع کردم و مطمئن شدم حالا دیگر برای تدریس به کودکان بازمانده از تحصیل آماده‌ام.»

قصه دیکته تلفنی

۴ سال از نخستین کلاس درس حاجی‌حسینی برای کودکان کار و کودکان بازمانده از تحصیل می‌گذرد. او انگار در تمام این سال‌ها برای این دانش‌آموزان خردسال مثل مادری دلسوز بوده است؛ مادری که با توانمندی‌اش در مشاوره و روان‌شناسی، پای درددل این کودکان نشسته و القیای زندگی را هم به آنها آموزش داده است. می‌گوید: «وقت گذراندن با این کودکان از هر چیزی برای من لذت‌بخش‌تر است. تا پیش از شیوع کرونا، در کلاس‌های ۲۰ نفره به کودکان کار و بازمانده از تحصیل تدریس می‌کردم. برای بعضی از کودکان، کلاس خصوصی برگزار می‌کردم تا خود را به دیگر همکلاسی‌ها برسانند.» حتی شیوع کرونا و تعطیلی کلاس درس هم این معلم دلسوز را از دانش‌آموزانش دور نکرد. او می‌گوید: «با شیوع کرونا، کلاس‌ها را به صورت مجازی برگزار کردیم. این‌میان بعضی از دانش‌آموزان با وجود علاقه فراوان به تحصیل، گوشه‌ی هوشمند نداشتند. تصمیم گرفتم تدریس تعدادی از دانش‌آموزان به‌صورت تلفنی انجام شود.» تدریس تلفنی برای حاجی‌حسینی یادآور یک خاطره شیرین است. او ماجرای

با شیوع کرونا،

کلاس‌ها را

به‌صورت مجازی

برگزار کردیم

و برای بعضی

دانش‌آموزان که

گوشه‌ی هوشمند

نداشتند تدریس

به‌صورت تلفنی

انجام شد

تلویزیون می‌خوانم.» حاجی‌حسینی مکتبی می‌کند و ادامه می‌دهد: «هن و سالی نداشت اما سختی زندگی باعث شده بود مثل بزرگ‌ترها رفتار کند. کلاس‌های تلفنی ما ادامه پیدا کرد. آخر سال تحصیلی، تلفنم زنگ خورد. گوشه‌ی را که برداشتم، صدای ذوق‌زده او را شنیدم که پشت سر هم تکرار می‌کرد در امتحان‌ها، قبول و حالا پاس‌دا شده است.»

امید بانوان سرپرست خانوار

حاجی‌حسینی در کنار تدریس به کودکان بازمانده از تحصیل، به‌عنوان مربی آشنیزی هم به کارآفرینی و درآمدزایی برای بانوان سرپرست خانوار فرزند در مؤسسه مهر و ماه مشغول است. او از سال ۱۳۹۷ و هم‌زمان با راه‌اندازی بخش مهرچین مؤسسه توانمندسازی مهر و ماه به‌عنوان مربی داوطلب پای کار بوده و تا امروز زمینه درآمدزایی ده‌ها بانوی سرپرست خانوار را فراهم کرده است. می‌گوید: «سال ۱۳۹۷ وقتی کلاس‌های گروه مهرچین با موضوع آموزش آشنیزی برای بانوان سرپرست خانوار را شروع کردم فقط ۵ بانوی سرپرست خانوار در کلاس عضو شدند. حالا این تعداد به ۲۵ نفر رسیده که با یادگیری و طبخ غذا و ترشیجات مختلف به درآمدزایی رسیده‌اند.» حرف‌ها که به اینجا می‌رسد حاجی‌حسینی خاطره‌های شیرین از موفقیت یکی از بانوان سرپرست خانوار برای مسأ تعریف می‌کند: «مدیران مؤسسه، بانوی سرپرست خانواری را به گروه مهرچین معرفی کردند که علاوه بر مشکلات مالی، شرایط روحی مناسبی هم نداشت. روز اول وقتی وارد کلاس شد از همه خانم‌ها خواستم به احترام او از جا بلند شوم. او را به همه خانم‌ها معرفی کردم و از زحمات‌هایی که برای تربیت فرزندانش کشیده بود. آن بانوی میانسال سختی‌های زیادی در زندگی‌اش،

تحصیل و با آبروداری فرزندانش را بزرگ کرده بود. چند جلسه بعد وقتی پس از تعامل با دیگر بانوان حال روحی‌اش بهتر شد، به من گفت تا امروز هیچ‌کسی تا این اندازه به او اهمیت نداده و از زحماتش تشکر نکرده بود. کمتر از چند ماه بعد، نه تنها سواد خواندن و نوشتن پیدا کرد، بلکه با درآمد آشنیزی به خانواده کوچکش سر و سامان داد. می‌خواهم با کمک مسئولان مؤسسه، بانوان سرپرست‌خانوار بیشتری به گروه جذب شوند و بتوانند معیشت خانواده خود را تأمین کنند.»

«راضیه کمانی» رئیس اداره

زیباسازی شهرداری منطقه یک

حصارهای کارگاهی نماهای خاکستری شهر تلقی می‌شوند

امروزه شهر به مثابه کالبدی از بنا و ساختمان تلقی نمی‌شود و چه بسا گسترده‌ترین پیوندهای انسان با محیط در آنجا شکل می‌گیرد و می‌توان شهر را ترکیبی از عناصر طبیعی و ساخته‌های دست انسان دانست که روح دارد و همواره حواس مختلف انسان را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد. بنابراین شهر به‌عنوان بستر و محیط زندگی انسان باید علاوه بر تأمین نیازهای زیستی و مادی مردم بتواند هرچه بیشتر به نیازهای اجتماعی، روانی و عاطفی آنان نیز پاسخ دهد. بر همین اساس جامعه‌شناسان بر این باورند که زیبایی بصری شهر به مثابه یک مفهوم از ماهیت پویا و زنده می‌تواند راهکاری مؤثر برای پاسخگویی به نیازهای روحی و روانی شهروندان باشد. در همین زمینه می‌توان گفت که در کنار سایر اقدامات شهری برای ایجاد شهری توسعه‌یافته و زیست‌پذیر برای همه توجه به منظر شهری به‌عنوان یک شاخص و نماد بسیار قابل اهمیت است و می‌تواند با آرام‌سازی بصری حسی توأم با هماهنگی و زیبایی

راضیه کمانی
رئیس اداره
زیباسازی شهرداری
منطقه یک

را به سناکتان عرضه کند. با توجه به گستره نیاز و شرایط محیطی، حصارهای ساختمانی به‌عنوان یکی از المان‌های شهری که در زمینه ایجاد امنیت، کنترل و حفاظت در عین فراهم کردن امکان دید در محیط و فضاهای شهری و هدایت حرکتی بخش بزرگی از نماهای شهری را به خود اختصاص داده و نماهای شهری را تحت شعاع قرار داده‌اند و از نظر اهمیتی که این نماها در زمینه تأثیر بصری بر ناظران دارند توجه به فرم ساختاری، اصول زیباییشناختی و روان‌شناسی محیطی ضرورت ویژه‌ای دارد و بر همین اساس حصارهای کارگاهی به‌عنوان نقاط خاکستری شهر با نصب شعار «تهران، شهری برای همه» و تصاویری از المان‌های شهر و منطقه زیباسازی شد و با یکپارچه‌سازی نمادهای مورد استفاده در این کارگاه‌ها تلاش شد تا آرامش بصری را به شهروندان هدیه کنیم.

جلوه‌های هنری در جای جای تهران خاکستری می‌تواند حال شهر را عوض کند

دمیدن روح هنر به کالبد شهر

زهرا کریمی

«در این شهر شلوغ و تو در تو تا جایی که چشم کار می‌کند دیوار است و بزرگراه، دیوار ساختمان‌ها با پنجره‌های دوجداره و در کنارش بزرگراه و خیابان که همه با هم تهران پایتخت را شکل می‌دهند؛ تهرانی که رنگ غالبش خاکستری است و آسمانش هم اگر گاهی بادی بوزد شاید آبی شود و شاید هم نه. دمیدن روح در این کالبد به آن جان می‌دهد. وجود سردیس، تندیس و نقاشی دیواری و در یک کلام حضور هنر در جای جای تهران خاکستری می‌تواند حال شهر را عوض و به شهروندانش حس زندگی هدیه کند. در این گزارش هنرمندان و مسئولان درباره بازپیرایی محله‌ها می‌گویند که قرار است خیابان‌ها و معابر با شعار «تهران، شهری برای همه» زیبا شود.»

«رضا حسن‌زاده» ملقب به «رها»، مجسمه‌ساز

محله‌ها نیاز جدی به تنوع بصری دارند

به تازگی آیین پلاک‌کوبی و رونمایی از سردیس «متصور پورحیدری» مربی فوتبال ایران در محله قیطریه نصب شده است. این سردیس را همان هنرمندی ساخت که سردیس استاد مشایخی را در محله ولنجک ساخت؛ «رضا حسن‌زاده» ملقب به رها. تاکنون سردیس‌های بسیاری از او در خیابان‌های تهران نصب شده و اکنون مشغول به ساخت مجسمه‌های حافظ و سعدی است که به‌زودی اخبار نصب آنها نیز منتشر خواهد شد. با او درباره این هنر و نقدهایی که از ساخت سردیس و تندیس توسط شهروندان می‌شود گفت‌وگو کرده‌ایم.

رضا حسن‌زاده
مجسمه‌ساز

سردیس مرحوم شه‌نواز کارگردان فیلم دلبران تنگستان در خیابان ولی‌عصر (عج) نزدیک صدا و سیما، دکتر قانع را در خیابان شیراز ملاصدرا، دکتر بهشتی در دانشگاه شهید بهشتی، شهید شهریاری دانشمند هسته‌ای در دانشگاه شهید بهشتی، جعفر کاشانی مدیرعامل باشگاه شاهین در منطقه ۸ روه‌روی باشگاه شاهین، مجسمه چوبی در پارک عباس‌آباد به نام بته جقه و سردیس شهید حججی در منطقه ۱۱ از فعالیت‌های چند سال اخیر است.

«نقدهایی به اثر سردیس استاد مشایخی شده بود. با انتقادهای اینجینینی چه می‌کنید؟»
حده ۱۵ رشته هنری را به‌صورت تخصصی کار

سید مرتضی آوینی که بود؟

کارگردان فیلم مستند و روزنامه‌نگار حوزه فرهنگی که در بهرری متولد شد و مجموعه مستندهای تلویزیونی او درباره جنگ ایران و عراق با نام «روایت فتح» شناخته شده است.

متصور پورحیدری که بود؟

متصور پورحیدری بازیکن و مربی فوتبال ایران در یک‌بازه زمانی ۲۳ ساله ۱۸ بار سرمربی سرربیگری باشگاه استقلال تهران را برعهده گرفت. پورحیدری سال‌های ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۸ سرمربی تیم ملی ایران بود و با این تیم موفق به کسب عنوان قهرمانی در فوتبال بازی‌های آسیایی زیرساختی شهر و نیاز شهروندان در حال انجام است. رویداد مهم دیگر بحث خیابان ولی‌عصر (عج) به‌عنوان موزه خیابان است که در تلاش هستیم تا سال ۱۴۰۰ توسط مدیریت تهران ثبت جهانی شود.»

خانواده آقای پورحیدری بوده همسر و فرزندان و مسئولان شهرداری از اثر رضایت داشتند. یکی از ویژگی‌های کارم این است که بداهه و بدون طراحی، مدل سازی، مولاژ، ابزار مقیاس‌بندی و با متریال اصلی مشغول به کار می‌شوم. ساخت این سردیس ۲۰ ساعت طول کشید. یعنی حدود ۴ تا ۵ روز. در حالی که برای این سردیس قریب به ۲ ماه وقت لازم است.

شهر چقدر به این تندیس‌ها، سردیس‌ها و مجسمه‌ها نیاز دارد؟

در واقع شهرمان پیشینه تاریخی و فرهنگی غنی دارد. با این پیشینه نباید نسبت به شهرهای بزرگ جهان فقیر باشیم. این را نه از بابت مجسمه‌ها بلکه برای نبود ملبمان‌های شهری مناسب و المان‌ها هم می‌گویم. محله‌های ما نیاز از المان‌های تاریخی، سردیس مفاخر و مجسمه بزرگان یا اشعار شاعران به شهر روح زندگی بخشیم. اکنون برای تهران و سایر شهرها پروژه‌هایی در دست دارم. مجموعه شخصی ۶ مجسمه برای شهرستان امل، مجسمه کوروش برای یک تالار، مجسمه‌های تمام قد شاعرانی از جمله حافظ و سعدی را برای تهران طراحی کرده‌ام و یک تابلو خطاطی از جنس برنز برای دانشگاه شهید بهشتی نیز در دست اجرا دارم.

می‌کنم و تمرکز بر رشته‌های هنری پیکرتراشی و مجسمه‌سازی است. آثاری که در شهر قرار می‌گیرند، کار را برای هنرمند سخت می‌کند. به‌خصوص اگر درباره شخصیت‌ها باشد. زمانی که شهرداری سردیس استاد مشایخی را سفارش داد، قبل از انجام کار دچار حمله مغزی شده بودم و شهرداری بی‌اطلاع بود. در زمان کوتاهی اثر را نیمه‌کاره برای تاریخ رونمایی رساندم و قرار بود بعد از رونمایی دوباره سردیس را به کارگاه برگردانم و کارهای نهایی را انجام بدهم. اما متأسفانه شبکه‌های خارجی و مجازی این اثر را بدون توجه به شرایط هنرمند به باد انتقاد گرفتند و همه جا سر و صدا به پا شد. این سفارش‌ها حساسیت‌های بیشتری نسبت به سایر سفارش‌ها دارد. چون مخاطبان فقط هنرمندان و طراحان نیستند؛ بلکه مهندسان، معماران، خبرنگاران، شهرسازان، کارگران، پرستاران، تعمیرکاران، معلمان، تاجران، نویسندگان، رانندگان و مغازه‌داران. بنابراین باید نظارت نقد از همه را داشته باشیم.

برای سردیس پورحیدری چنین خوشبختانه طی انجام پروژه مدام در تعامل با

«شایان جعفرنژاد» رئیس اداره زیباسازی شهرداری منطقه ۲

یک لبخند، مهمان ما باشید

شایان جعفرنژاد
رئیس اداره زیباسازی
شهرداری منطقه ۲

اینجا خیابانی است برای لبخند زدن و عکس سلفی گرفتن. برخی از شهروندانی که به این خیابان آمده‌اند کنار مجسمه گوریل انگوری و چاق و لاغر عکس یادگاری گرفته و با هشتک خیابان لبخند در صفحه‌های اینستاگرام گذاشته‌اند. بعضی از سایت‌های تهرانگردی هم این خیابان را به‌عنوان یکی از جاذبه‌های دیدنی تهران معرفی کرده‌اند. شخصیت‌های کارتونی شقایق و ایموچی‌های فضای مجازی باعث شده از دهه شصتی‌ها و هفتادی‌ها تا هشتادی‌ها از طرفدارن پرپیاقرص این خیابان شوند. «شایان جعفرنژاد» رئیس اداره زیباسازی شهرداری منطقه ۲ هدف از ساخت و نصب این احجام را در یک جمله خلاصه می‌کند: «هدف لبخند زدن است و بس.»

او می‌گوید: «نام لبخند انتخاب شد تا صرفاً خیابانی در تهران برای ایجاد حال خوش شهروندان در روز و شب

داشته باشیم. به همین منظور از المان‌های نوستالژیک، حیوانات، شخصیت‌های کارتونی، ایموچی‌ها، نورپردازی کپکشان نوری و چترهای نوری بهره‌بردیم.» جعفرنژاد از مساندهی فضاهای بی‌دفاع شهری می‌گوید: «در واقع این خیابان با رویکرد سرگرمی، خاطره‌بازی، محلی و فرامنتقه‌ای ایجاد شده است. سال‌های قبل این بخش از منطقه به دلیل فضای باز محوطه، نبود روشنایی و تردد اهالی به‌عنوان فضای بی‌دفاع شهری معرفی شده بود. اما طی دو سال اخیر با اجرای این طرح و ایده‌های خلاقانه تبدیل به پاتوق فرهنگی برای اهالی و گردشگران شده است. چیشن خوب المان‌ها، استفاده از سبک توپواری برای المان حیوانات، ایجاد پیاده‌راه متنوع برای تردد عابران و فاصله کافی با خانه‌های مسکونی از ویژگی‌های رضایتبخش برای شهروندان است.»

«علیرضا افتخاری» جانشین حوزه خدمات شهری

و رئیس اداره زیباسازی شهرداری منطقه ۳

ایجاد نمای بصری با اجرای بوستان‌های همسایگی و کوچه‌های رنگی

سازمان زیباسازی شهرداری منطقه ۳ از ابتدای امسال تاکنون با هدف بازپیرایی، احیا و ساماندهی در ۲۴ قالب نقاشی دیواری و احجام پروژه‌های خوبی انجام داده است. «علیرضا افتخاری» رئیس اداره زیباسازی شهرداری منطقه ۳ در این‌باره می‌گوید: «امسال این طرح برای احجام به‌طور جدی انجام شد. در بازنگری‌ها احجام ساماندهی، مرمت و جانمایی مجدد شدند. به‌عنوان مثال احجام ورودی بوستان ملت اغتشاش بصری ایجاد کرده بود که برای جابه‌جایی آنها اقدام شد. رسیدگی به سردیس و پایه‌های اطراف اینما بوستان ملت نیز توسط سازمان زیباسازی در پاکسازی و مرمت انجام شد. اجرای طرح نقاشی دیواری با ۲ رویکرد در حال انجام است. رویکرد مهم در این طرح اجرای لکه‌های رنگی زیر نظر کمیته رنگ سازمان زیباسازی است و نکته بعد انتخاب دیوارها و جداره‌ها برای اجرای نقاشی دیواری در شهر است که باید در کمیته هنری زیباسازی تأیید شود.»

علیرضا افتخاری
رئیس اداره زیباسازی
شهرداری منطقه ۳

او درباره هدف اجرای طرح لکه‌های رنگی توضیح می‌دهد: «این طرح همسو با پروژه‌های کوچک مقیاس محلی است. پروژه‌های کوچک مقیاس شرایط خاص خود را دارند. مانند عرض کم معابر و سناکتان آن محله. اکنون ۲ پروژه شاخص نقاشی دیواری در ماه‌های آذر و دی توسط سازمان زیباسازی شهرداری تهران انجام شد. جداره‌های شرقی بزرگراه کردستان، نقاشی دیواری به طول ۳۰۰ متر و ارتفاع ۳ متر و نقاشی دیواری فاختر در تقاطع ملاصدرا و کردستان تجلیل از زحمتکشان کادر درمان بود.» افتخاری می‌افزاید: «برای استقبال از نوروز ۱۴۰۰ نیز کارهایی در اجرای طرح المان‌های نوری، فضاسازی مناسب شهری در میادین اصلی و معابر شاخص در دستور کار قرار داده‌ایم. در اجرای پروژه‌های کوچک مقیاس قرار است ۳ بوستان همسایگی در محله‌های صدر، زرگنده و دروس ساخته شود. پروژه رسیدگی به کوچه‌های پلای مانند کوچه‌های قنات، ترگس و درداد در دستور کار است و همچنین در ۲ کوچه طرح کوچه دوستی با مشارکت معاونت اجتماعی و اداره کل بانوان و تعامل با سازمان زیباسازی اجرا می‌شود. ساخت سرویس بهداشتی در ۷ نقطه منطقه توسط شهرداری مناطق ۳ و یک نقطه توسط سازمان زیباسازی به‌عنوان توسعه زیرساختی شهر و نیاز شهروندان در حال انجام است. رویداد مهم دیگر بحث خیابان ولی‌عصر (عج) به‌عنوان موزه خیابان است که در تلاش هستیم تا سال ۱۴۰۰ توسط مدیریت تهران ثبت جهانی شود.»

مشخصات خیابان لبخند

طول خیابان، یک کیلومتر، شروع اجرای پروژه، سال ۱۳۹۸، ۶۰ درصد پیشرفت اجرایی

معضل جدی بلوار میرداماد در سایه تغییر کاربری واحدهای مسکونی اتفاق افتاده است

نگوید جای پارک بگوید گوهرناب

» حسن حسن زاده‌نگار

◀ **اول صبح یا حوالی غروب فرقی ندارد؛ جای پارک در بلوار میرداماد به‌ویژه در ساعات اداری گوهر نایابی می‌شود که پیدا کردنش در شلوغی این بلوار پررفت و آمد، صبر بی‌پایان می‌خواهد. تجمع مراکز اداری، درمانسی و مجتمع‌های تجاری فراوان در بلوار میرداماد، نه تنها جای پارک را به طلایی نایاب تبدیل کرده، بلکه توقف خودروها در مکان‌های نامناسب هم زمینه‌ساز ترافیک‌گاہ و بیگاه در مقابل این مراکز پر تردد شده‌است. شوراپاران، گسترش پدیده تغییر کاربری واحدهای مسکونی به مراکز اداری را یکی دیگر از متهمان معضل کمبود جای پارک می‌دانند و به نمایندگی از ساکنان محله‌های اطراف بلوار خواستار ساخت پارکینگ‌های محلی برای حل این معضل جدی هستند.**

دقایق اول صبح و همزمان با شروع فعالیت واحدهای تجاری، مقابل مجتمع تجاری پایتخت جا برای سوزن انداختن پیدا نمی‌شود. ردیف موتورسیکلت‌ها و خودروهایی که به‌صورت دوبله مقابل مجتمع توقف کرده‌اند، تردد خودروهای عبوری را هم با کندی روبه‌رو می‌کند. مجتمع تجاری پایتخت مثل چند مجتمع پرمراجعه دیگر در بلوار میرداماد، پارکینگ ندارد و همین مسئله به معضل کمبود جای پارک در محله‌های داودیه و کاوسیه دامن زده است. «آرش ثمری نیک» رابط و عضو هیئت رئیسه شوراپارای منطقه ۳ دربارۀ این معضل می‌گوید: «در دهه گذشته پارکینگ‌های محلی برای حل این معضل دایه می‌گویند: «جمعیت تجاری میرداماد که ۲۰ سال پیش روی مسیل رودبار ساخته شد، پارکینگ ندارد، علاوه بر کاسیان این پلاک‌های تجاری، مشتریان هم خودروهای خود را در معابر اطراف پارک می‌کنند، کافی است فقط چند دقیقه خودرو شخصی‌مان را چایه‌جا کنیم آن وقت باید چند ساعت در کوچه‌های بزرگ مثل افزایش قیمت ملک به‌ویژه در محله‌های

تهران به‌صورت مدون ابلاغ نشده بود، شهرداری به مجتمع‌ها و آپارتمان‌های مسکونی که پارکینگ تأمین نکرده بودند پروانه پایان کار داد و از مالکان جریمه دریافت کرد. جریمه‌ای که قرار بود برای ساخت پارکینگ‌های عمومی هزینه شود اما مانعی بزرگ مثل افزایش قیمت ملک به‌ویژه در محله‌های

پاسخ مسئول

پارکینگ‌نمای زیرسطحی دوراندیش

با وجود معضل جدی کمبود جای پارک در بلوار میرداماد و محله‌های حاشیه‌ای آن فقط یک پارکینگ عمومی در فضای زیر پل میرداماد وجود دارد که ظرفیت آن در نخستین دقایق صبح تکمیل می‌شود.

با وجود این «سعید شمالی‌نژاد» سرپرست معاونت ترافیک و حمل‌ونقل شهرداری منطقه ۳ از برنامه‌های شهرداری برای ساخت پارکینگ‌های زیرسطحی و حل معضل جای پارک در این محدوده می‌گوید: «شهرداری منطقه و حوزه معاونت

تغییر کاربری بالای جان همسا به‌ها

معضل کمبود جای پارک در محله‌های اطراف بلوار میرداماد منتهم دیگری هم دارد. پدیده تغییر کاربری املاک مسکونی به واحدهای اداری بالای جان محله‌های داودیه و کاوسیه شده است. در دهه ۸۰ پدیده تغییر کاربری شتاب بیشتری گرفت و حالا مراکز اداری به بسیاری از معابر فرعی این محله‌ها هم نفوذ کرده‌اند. پدیده تغییر کاربری علاوه بر ایجاد مشکلات امنیتی پس از تاریکی هوا و تعطیلی مراکز اداری، در طول روز به معضل کمبود جای پارک در این محله‌ها دامن زده است.

«پیمان شهرآبادی» شوراپار و عضو کارگروه حمل‌ونقل هیئت‌رئیسۀ شوراپارای منطقه ۳ می‌گوید: «از آنجایی که ایسن محله‌ها خارج از محدوده طرح زوج و فرد قرار داشت و اکنون هم در خارج از محدوده طرح کنترل آلودگی‌هوا قرار دارند، از یکی دو دهه پیش، شرکت‌های خصوصی و حتی اداره‌های دولتی بسیاری مثل بانک مرکزی، دارایی و دهها شرکت تابعه مراکز دولتی به این محدوده کوچ کردند. طولی نکشید که واحدهای مسکونی به واحدهای اداری تغییر کاربری دادند. در نتیجه، ساختمان‌های اداری که به تعداد کارمندان و مراجعه‌کنندگان به اداره پارکینگ نداشتند به معضل کمبود جای پارک در این محله‌ها دامن زدند.»

بیمارستان‌ها و مراکز درمانی پرشمار در محله‌های اطراف بلوار میرداماد هم از دیگر متهمان کمبود جای پارک در این محله‌ها به شمار می‌روند. در طول ساعات شایانه‌روز در کوچه‌های منتهی به بیمارستان هاشمی‌نژاد به سختی جای

پارک مناسب پیدا می‌شود. «محمدعلی کاظمی» یکی از اهالی محله کاوسیه می‌گوید: «بیمارستان هاشمی‌نژاد حتی به تعداد کادر درمان بیمارستان جای پارک ندارد. بنابراین بیماران و همراهان آنها در کوچه‌های اطراف بیمارستان پارک می‌کنند. از طرفی وجود ده‌ها آزمایشگاه، مطب و مراکز درمانی در این محدوده باعث ترافیک و کمبود جای پارک شده است.»

حمل‌ونقل و ترافیک منطقه ۳ برای حل معضل پارکینگ و پارک حاشیه‌ای در منطقه به راهکار ساخت پارکینگ‌های زیرسطحی در معابر بالای ۱۶متر منطقه رسیده است. علاوه بر فعالیت ۲۲ پارکینگ عمومی همسطح در منطقه، اکنون پس از انجام مراحل کارشناسی، ۴ نقطه در منطقه برای ساخت پارکینگ طبقاتی زیرسطحی شناسایی شده است. یکی از این نقاط در محدوده بلوار میرداماد حفاضل میدان مادر تا بزرگراه مدرس قرار دارد. ساخت پارکینگ زیرسطحی در این نقطه، اکنون

تغییر کاربری بالای جان همسا به‌ها

وجود مراکز تجاری و اداری بسیار در بلوار میرداماد و کمبود پارکینگ عمومی در محله‌های کاوسیه و داودیه زمینه‌ساز پدیده پارکینگ‌های غیرمجاز و حتی اجاره غیرمجاز پارک‌های حاشیه‌ای توسط افراد ناشناس شده است. در محله داودیه کمبود پارکینگ عمومی، صاحبان ساختمان‌های نیمه‌کاره را به صرافت اجاره جای پارک انداخته است. ساختمان آجری و نیمه‌کاره نیش کوچه نسا یکی از همان بناهای نیمه‌کاره مدت‌هاست به‌عنوان یک پارکینگ غیررسمی استفاده می‌شود؛ ساختمان غول‌پیکری که قرار بود به‌عنوان یک مجتمع تجاری به بهره‌برداری برسد اما سال‌هاست به حال خود رها شده و هیچ نشانی از ادامه پروژه ساختمانی ندارد. با وجود این، همسایه‌ها می‌گویند از این ساختمان نیمه‌کاره به‌عنوان پارکینگ استفاده می‌شود.

«رضا صفرنژاد» یکی از اهالی داودیه می‌گوید: «پس از تغییر کاربری شمار زیادی از ساختمان‌های مسکونی محله به مراکز اداری و کمبود جای پارک در محله، مالکان برخی ساختمان‌های نیمه‌کاره هم دست به کار شدند. آنها از این فرصت برای اجاره جای پارک به کارمندان و مشتریان مراکز تجاری استفاده می‌کنند.» فضای داخلی ساختمان نیمه‌کاره و انبوه خودروهایی که در طبقه همکف ساختمان پارک کرده‌اند نگرانی‌های بسیاری به همراه دارد. «مهرداد هاشمیان» یکی از اهالی محله داودیه می‌گوید: «با وجود پارک ده‌ها خودرو با پاک بر از بنزین، از سیستم اطفای حریق و حتی کبیسول آتش‌نشانی در این ساختمان نیمه‌کاره و نیمه‌مخروطه خبری نیست.»

قصه پارکینگ‌های غیرمجاز در بلوار میرداماد سسر دراز دارد. پدیده اجاره جای پارک توسط افراد ناشناس یکی دیگر از پیامدهای کمبود پارکینگ عمومی در این محدوده است. «میلاذ کریم‌پور» یکی دیگر از اهالی محله داودیه می‌گوید: «سال‌هاست که شماری از مسافرکش‌های پلاک شخصی از چند شهرستان غرب کشور به تهران آمده‌اند و در محدوده بلوار میرداماد کار می‌کنند. بسیاری از آنها شب را داخل خودرو شخصی خود و در حاشیه خیابان‌های اطراف میدان مادر در صبح می‌رسانند. صبح زود هم جای پارک خود را به کارمندان و مشتریان مراکز تجاری که دنبال جای پارک می‌گردند اجاره می‌دهند. این معضل در خیابان‌های اطراف بیمارستان هاشمی‌نژاد هم وجود دارد.»

خاموشی معابر، ساکنان پهنه شمال را با مشکلات زیادی مواجه کرده است

چه کسی چراغ‌ها را خاموش می‌کند؟

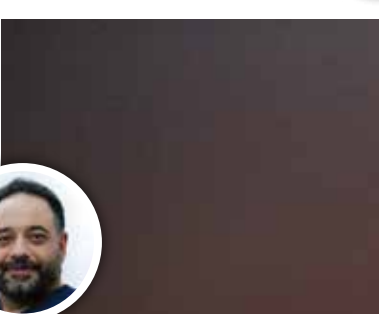
» مرضیه موسوی نگار

◀ **مرزداران، سعادت‌آباد، بلوار پاک‌نژاد، اوین، میرداماد و خیابان‌ها و معابر بسیار دیگر چند هفته‌ای است که بعد از ساعات ۲۱ در تاریکی فرو می‌روند. خاموش شدن چراغ‌های معابر عمومی در محله‌های پهنه شمال درسه‌های زیادی برای اهالی به همراه دارد؛ از افزایش دزدی و کیف‌قاپی در معابر عرضی تا افزایش تصادف در معابر کم ترددتر. تاریکی معابر تهران در هر محله اتفاق‌های مخصوص به خود را به دنبال دارد و رشته‌های اهالی محله برای برگرداندن امنیت به کوچه و خیابان‌ها را پنبه کرده است. تجمع معناتان در باغ‌های مترو که اوین و درکه، افزایش خفتگی‌ری در محله‌های تجاری و اداری منطقه ۳ تنها گوشه‌ای از این مشکلات است. اگر چه معاون هماهنگی توزیع توانبر اعلام کرده است که خاموشی برق معابر به تدریج کاهش می‌یابد اما هفته گذشته تصادف در دل خاموشی بلوار پاک‌نژاد جان یک شهروند را گرفت.**

اهالی محله و کاسیان این روزها مدام اخبار دزدی و خفتگی‌ری و سرقت از خودرو را با هم رد و بدل می‌کنند. شکل و نوع دزدی و ناامنی در هر محله‌ای با محله دیگر فرق دارد؛ عرض و طول معابر درگیر خاموشی، وجود زمین‌ها و خانه‌های متروکه، بن‌بست بودن یا راه در رو داشتن این معابر است که نوع این ناامنی‌ها را مشخص می‌کند. «حامد حسینی» دبیر شوراپارای و ساکن محله شهرک قدس می‌گوید: «از وقتی چراغ‌های معابر را به بهانه ممنوعیت تردد شبانه در تهران خاموش کردند، در همه محله‌ها شاهد افزایش ناامنی بودیم. خفتگی‌ری و زورگیری در خیابان‌های خلوت و کم تردد بیشتر شده است. خیلی از دوستان و آشنایان و هم‌محله‌ای‌ها از دزدیده شدن وسایل خودرو و موتورسیکلتشان گلایه دارند. حتی سرقت از منازل هم بیشتر شده است. هیچ معبری در محله ۲ بعد از ساعات ۲۱ روشنایی ندارد. در حالی که مردم به دلایل مختلف مجبور به تردد در خیابان‌ها هستند. هرچند این رفت و آمدها به دلیل کرونا بسیار کم شده باشند اما قطع کامل روشنایی خیابان‌ها جان شهروندان را به خطر می‌اندازد.»

قرار به سمت باغ‌های مترو که

خاموشی در محله‌هایی مثل اوین و درکه اتفاق‌های دیگری را رقم زده است. معناتان به باغ‌های مترو که درکه و بوستان‌های تاریک اوین برگشته‌اند. کوچه‌های باریک و کم‌عرض و تاریک این محله‌ها فرصتی برای

امین رضاییانه
رئیس اداره تصادفات
و مهندسی ترافیک
منطقه ۲

امین رضاییانه
رئیس اداره تصادفات
و مهندسی ترافیک
منطقه ۲

افزایش چشمگیر تصادف‌های رانندگی یکی از پیامدهای خاموشی‌های اخیر شب‌های تهران در منطقه ۲ است. هفته گذشته تصادف در بلوار پاک‌نژاد جان یک عابرپیاده را گرفت. سرهنگ «امین رضاییانه» رئیس اداره تصادفات و مهندسی ترافیک منطقه ۲ می‌گوید: «در هفته‌های گذشته و بعد از آغاز خاموشی‌ها در معابر تهران بعد از ساعت ۲۱ شاهد افزایش چشمگیر تصادف‌های رانندگی بودیم؛ به‌خصوص تصادف با عابران و تصادف با موتورسیکلت. خیابان ستارخان، بلوار پاک‌نژاد، بلوار فرحزادی، خوردین و سعادت‌آباد از پرتصادف‌ترین خیابان‌های منطقه ۲ بعد از خاموشی‌های اخیر هستند.» معابر کم تردد تاریک بیش از معابر پر تردد محل وقوع این تصادفات بوده است. سرهنگ رضاییانه می‌گوید: «در خیابان‌های کم تردد که نور خودروهای عبوری هم کمتر است شاهد تاریکی بیشتر هستیم. در نتیجه وقوع تصادف در آن بیشتر از دیگر معابر گزارش شده است.»

در شب‌هایی که به بهانه محدودیت تردد شبانه در تهران روشنایی معابر شهر قطع شده، شنیدن توصیه‌هایی برای حفاظت از جان خود و جلوگیری از تصادف‌های رانندگی خالی از لطف نیست: «به شهروندان توصیه می‌کنم هنگام تردد در ساعات شب حتماً از لباس‌های رنگ روشن استفاده کنند. پوشیدن لباس‌های تیره احتمال دیده نشدن عابران و خطر تصادف را افزایش می‌دهد. همچنین لازم است راننده‌ها حتماً از سالم بودن همه چراغ‌های خودرو مطمئن شوند. در این روزها که بیش از قبل به گذشتنی در منطقه میردازیم شاهد این موضوع هستم که رانندگان موتورسیکلت به سالم بودن چراغ موتورهای خود اهمیتی نمی‌دهند. در حالی‌که موتورسیکلت‌ها هم این روزها بخش مهمی از حوادث رانندگی در ساعات خاموشی را به خود اختصاص داده‌اند.»

طرف و گرانی‌های اخیر از سوی دیگر باعث شده تا سارقان از لاستیک و قالیاق تا هر وسیله دیگری که امکان سرقت آن وجود داشته باندن بزدند. سرهنگ شکری می‌گوید: «بیشترین گزارش‌های سرقت در سعادت‌آباد مربوط به خیابان‌های بخشایش، سرو غری و علامه شمالی بود. حدود ۳۰درصد سرقت‌ها توسط افراد معناد انجام شده است. یکی از موارد رایج سرقت در این محدوده، سرقت پول نقد و طلا و سکه و ارز داد، بلکه نسبت به مدت مشابه سال گذشته شاهد افزایش ۶۰درصدی سرقت در این محله بودیم. این در حالی است که

سلیمان شکری
رئیس کلانتری شهرک
قدس

«این روزها که با خاموشی معابر شاهد افزایش ناامنی هستیم، به شهروندان توصیه می‌کنم بیش از گذشته جوانب احتیاط را رعایت و از نگهداری طلا و ارز در خانه خودداری کنند. درهای ضد سرقت با یک کلید ساده قابل باز شدن هستند. به همین دلیل هنگام ترک خانه به ضد سرقت بودن درها اکتفا نکنند. کیف و لوازم خود را حتی برای ساعات کوتاهی در خودرو نگذارند و هنگام خروج از خودرو آن را با خود ببرند. افزایش گشت‌های محلی از اقداماتی است که ما در شب‌های خاموشی انجام می‌دهیم تا بتوانیم آسیب‌های ناشی از این خاموشی را به حداقل برسانیم.»

مدیر فنی مجموعه تفریحی توچال از چگونگی نگهداشت تجهیزات تله‌کابین می‌گوید

آسوده و ایمن اوج بگیر

روزانه عبدالعزیزی

تله‌کابین توچال همیشه یکی از مقاصد گردشگری روزهای تعطیل و آخر هفته است. یا تخت‌نشینی که آخر هفته برای عوض کردن آب و هوا و استراحت راهی شمیران می‌شوند، در برنامه خود سرزدن به تله‌کابین را هم دارند که تابستان و زمستان دیدنی است. اما هفته گذشته از زبان «مهرداد ملازاده» رئیس کمیته فنی دستگاه‌های تله‌کابین و تله‌سیز فدراسیون اسکی خبری شنیدیم که از مجموع ۴۷ دستگاه بالابر کابلی مشمول الزام استاندارد، ۱۱ دستگاه استاندارد ملی ایران را دارند. این پرسش به میان آمد که با این حساب وضع ایمنی تله‌کابین توچال چگونه است؟ برای پاسخ به این پرسش و بررسی ایمنی تله‌کابین توچال و تله‌سیز دربند با مهرداد ملازاده که مدیریت فنی مجموعه توچال را نیز برعهده دارد گفت‌وگو کردیم. او به شهروندان این اطمینان را می‌دهد که با اطمینان خاطر به تله‌کابین توچال بروند، زیرا ایمنی آن مورد تأیید است.

مهرداد ملازاده
رئیس کمیته فنی
دستگاه‌های تله‌کابین

عمر تله‌کابین توچال به بیش از ۴ دهه می‌رسد. در طول این سال‌ها نگهداری و تعمیرات انجام شده است. با این حال طول عمر بالای این مجموعه کماکان شهروندان را نگران می‌کند که وضعیت ایمنی تله‌کابین توچال چگونه است. صحبت را با در میان گذاشتن این مسئله شهروندان با ملازاده،

مدیر فنی مجموعه توچال آغاز می‌کنیم. او در پاسخ به این پرسش که قدمت دستگاه‌های تله‌کابین چقدر است می‌گوید: «برای پاسخ به این پرسش خوب است کمی کلان نگاه کنیم. دستگاه‌هایی که در مجموعه‌های اینچنینی در کشور داریم به جز ۸ خط که در سال‌های ۲۰۰۳، ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ وارد کشور شده است بقیه دستگاه‌ها همگی قدمت ۴۰ یا ۵۰ ساله دارند. به این معنی که دستگاه نو در کشور به‌خصوص در پایتخت نداریم که عمر آن به یکی دو سال برسد.» ملازاده از دستگاه‌های تله‌کابین که مراحل نصب و اجرا را می‌گذرد این‌طور می‌گوید: «دستگاه‌هایی در کرمان و

کیش در حال نصب است. دستگاه دیگری در دانشگاه علوم تحقیقات تهران هم مراحل نصب را می‌گذرانند. هیچ‌کدام از آنها هنوز تکمیل و آماده بهره‌برداری نشده‌اند. پس با این حال می‌توانیم بگوییم که تمام تله‌کابین‌های کشور قدیمی هستند. هیچ تله‌کابینی نداریم که طی ۱۰ سال اخیر

راه‌اندازی شده باشد.»

ایمنی حرف اول را می‌زند

ایمنی دستگاه‌های تله‌کابین هم موضوع باله‌میتی است که شنیدنش از زبان مدیر فنی مجموعه تله‌کابین می‌تواند امنیت خاطر شهروندان را چند برابر کند. ملازاده می‌گوید: «از سال ۱۳۹۳ تله‌کابین‌های کشور مشمول الزامات استاندارد شدند و از سال ۱۳۹۴ کاملاً اداره کل استاندارد استان‌ها بر این موضوع نظارت و پیگیری دارد و اگر دستگاهی نتواند الزامات استاندارد را فراهم کند، حکم پلمب داده می‌شود. مثل مجموعه

شمشک که الان سومین سالی است که ۲ دستگاه تله‌سیز هم دارد تعطیل شده است. استانداردها برای دستگاه‌هایی هستند که بعد از سال ۲۰۰۴ وارد شدند. اما بیشتر دستگاه‌های ما مربوط به قبل از سال ۲۰۰۴ است. بنابراین تطبیق و به‌روز کردن آن دستگاه‌ها با استانداردها کار سخت و دشواری است. با این همه این کار نه فقط در توچال بلکه در همه کشور در حال انجام است و باید تجهیزاتشان را با استاندارد هماهنگ کنند. اگرچه سخت ولی این کار باید انجام شود تا از سوی اداره کل استاندارد مجوز دریافت کنند.»

استانداردها چه می‌گویند

«تله‌کابین توچال تنها مجموعه‌ای است که با وجود عمر ۴۰ ساله خود در همه سال‌های پیش، موفق شده تا مجوز استاندارد را بگیرد.» این را مدیر فنی مجموعه توچال می‌گوید و ادامه می‌دهد: «تله‌کابین توچال و پیست اسکی توچال با وجود همه شرایط سخت توانست خود را با استانداردها هماهنگ کند و مجوز

حادثه خبر نمی‌کند

با وجود رعایت استانداردها و ایمنی‌های لازم گاهی نمی‌توان جلو حوادث را گرفت و اتفاقات ناخوشایند رقم می‌خورند. نگاهی به حوادث تله‌کابین توچال نشان از ۲ حادثه تلخ دارد. مرگ یک زن جهانگرد سوئدی که به علت توقف تله‌کابین از در اضطراری بالای کابین خارج شد و به علت حرکت مجدد تله‌کابین سقوط کرد حادثه ناگوار بود که سال ۱۳۶۵ اتفاق افتاد. سال ۱۳۹۴ هم در تاسیسات تله‌کابین آتش‌سوزی رخ داد که خسارت جانی نداشت.

رفتن به پیست اسکی با تله‌کابین

سال ۱۳۵۵ با راه‌اندازی تله‌کابین توچال تا قله ۳ هزار و ۹۴۴ متری، امکان اسکی کردن برای علاقه‌مندان به اسکی نیز فراهم شد و رؤیای رسیدن به پیست اسکی با صرف اندک زمان و از طریق تله‌کابین به حقیقت پیوست. پیست اسکی توچال که قرار بود یکی از بزرگ‌ترین پیست‌های اسکی جهان شود به دلیل مشکلات و متوقف شدن پروژه‌ها در زمان جنگ تحمیلی، فقط ۲ پیست آنکه یکی در ارتفاع ۲ هزار و ۹۲۵ متری و دیگری در قله توچال قرار دارد به بهره‌برداری رسید. اکنون فقط پیست اسکی قله قابل استفاده است. امکانات رفاهی این پیست شامل یک هتل و ۲ رستوران است و برای اسکی‌بازان نیز مدرسه اسکی توچال همه روزه فعالیت خود را دنبال می‌کند. این پیست از سوی فدراسیون بین‌المللی اسکی عنوان بین‌المللی را دریافت کرده است و می‌توان مسابقات اسنوبرد در این پیست برگزار شود. ایستگاه ۷ تله‌کابین توچال هم با وجود ۲ خط تله‌سیز و یک خط تله‌اسکی میزبان ورزشکاران است.

پیش در تله‌کابین توچال ۴۳ سال

بایز سال ۱۳۵۶ جشن افتتاح تله‌کابین توچال بعد از ۳ سال تلاش برگزار شد. سازمان جغرافیای کشور و فدراسیون کوهنوردی ایران با همراهی شرکت‌های یوما و دوین مایر اتریش، تپه ولنجک در ارتفاع هزار و ۹۰۰ را بهترین محل برای راه‌اندازی تله‌کابین توچال بود. او در خاطراتش آورده است: «دولت وقت سال ۱۳۵۳ با طرح موافقت باتمان قلیچ تعدادی از اهل فن قدیمی را دعوت کردیم. او عکس نقشه‌های تله‌کابین را به برادرزاده‌اش، بهمن که بسیار به کوهنوردی علاقه داشت نشان داد و بهمن هزینه اولیه ساخت تله‌کابین را که ۳۵۰ هزار دلار برآورد شده بود برعهده گرفت. ۱۰۰ نفر از پیشقدم شدند. مهندس امیر سلیمانی از کسانی بود که برای راه‌اندازی خط یک تله‌کابین تلاش کرد. ۱۰۰ کارگر هم به کار گرفته شدند و ۲۷ سرمایه‌گذار خصوصی که در رأس آنها باتمان قلیچ قرار داشت هزینه‌های ساخت تله‌کابین را تقبل کردند.» ایستگاه اول تا پنجم تله‌کابین زودتر از موعد به بهره‌برداری رسید. تله‌کابین فقط روزهای پنجشنبه و جمعه فعالیت می‌کرد و در روزهای دیگر هفته برای ساخت ادامه خط تعطیل بود. بلیت برای کودکان تا ۱۰ ساله رایگان و برای بالای ۱۰ ساله ۱۰ تومان تعیین شده بود.

شرکت‌های حوزه استاندارد نظارت کامل دارند. از آنجا که بحث ایمنی است، سختگیری استاندارد هم لازم است.»

بهره‌بردار و تضمین ایمنی

بنابر گفته ملازاده، ۲ هفته پیش اعتبار استاندارد ۲ساله برای یکی از خطوط تله‌کابین گرفته شده است: «۲ خط دیگر هم هفته آینده اعتبار خود را دریافت می‌کنند. دریافت این اعتبارنامه‌ها قبل از انقضای مجوزهای دوره قبلی انجام می‌گیرد. بنابراین تله‌کابین توچال با استانداردهای لازم و ایمنی کامل در خدمت شهروندان است.» دریافت مجوزهای استاندارد به این معنی است که تجهیزات با الزامات استاندارد تطبیق دارد. بعد از آن ایمنی به حوزه‌کاری بهره‌بردار مربوط می‌شود. ملازاده می‌گوید: «بهره‌بردار هم باید تابع قوانین و مقررات باشد. در صورتی که قوانین از سوی بهره‌بردار رعایت شد قطعی می‌توانیم از دستگاه‌های بهترین و ایمن‌ترین استفاده را ببریم. اگر بهره‌بردار با مسافر

سهل‌انگاری کنند، طبیعی است که شاهد بروز حوادث خواهیم بود.»

بایدها و نبایدهای تله‌کابین سواران

حالا که از زبان مدیر فنی مجموعه تله‌کابین درباره استانداردهای تجهیزات تله‌کابین شنیدیم و خیالمان راحت شد، از او می‌خواهیم درباره بایدها و نبایدهایی که مسافران تله‌کابین و تله‌سیز باید رعایت کنند تا سفر ایمنی داشته باشند می‌پرسیم. ملازاده می‌گوید: «مسافران تله‌سیز طی مسیر نباید حفاظ را بالا ببرند. متأسفانه این بی‌توجهی از سوی مسافران بارها و بارها اتفاق افتاده و ما در دوربین‌ها شاهد این رفتار خطرناک و نایمن هستیم. تکان دادن صندلی تله‌سیز در طول مسیر از جمله رفتارهای نایمن است که برخی مسافران به آن توجهی ندارند. سیگار کشیدن در کابین تله‌کابین هم بسیار خطرآفرین است. در صورتی که در طول مسیر تله‌کابین توقفی کند افراد باید به شماره‌هایی که در کابین نصب شده است زنگ بزنند و شهروندان است.»

فعالیت دوباره تله‌سیز دربند

خبر خوش دیگری که ملازاده می‌گوید فعال بودن تله‌سیز دربند است: «تله‌سیز دربند را باید جزو نخستین تله‌سیزهای بدانیم که به کشور وارد شده و به همین دلیل قدمت بالایی دارد. از نظر نصب و تجهیزات، تله‌سیز دربند هم مانند تله‌سیز دربند است. اما تله‌سیز شمشک از ۳سال پیش تا امروز غیرفعال است. تله‌سیز دربند مدتی از سوی اداره استاندارد ایران تهران تعطیل شد. اما با تعویض کابل، قفل و صندلی به‌صورت کامل و به روز کردن تابلوهای برق، توانست مجوز فعالیت بگیرد و با ایمنی کامل میزبان شهروندان است.»

ب

آهنگر قدیمی شمیران پای کار روزهای ساخت تله‌کابین

حاج «ابراهیم صادقی» را همه اهل شمیران می‌شناسند. از آن زمان که نوجوان ۱۵ساله بود و پهای کوره داغ آهنگری ایستاد تا با فوت و فن حرفه آهنگری آشنا شود تا این روزها که ۸۰ساله از خدا عمر گرفته است. حاج ابراهیم خاطرات زیادی از ایستادن پای کوره و پتک زدن در دکان آهنگری دارد. اما نقطه عطف خاطراتش را زمانی می‌داند که به‌عنوان کاربلد و استادکار فنی از او خواستند برای ساخت تله‌کابین توچال همکاری کند. او را از این نظر می‌توانیم جزو صنعتگران قدیمی شمیران بدانیم که در دوران جوانی‌اش به دلیل مهارت و تجربه آهنگری برای گروه فنی ساخت تله‌سیز دربند و تله‌کابین توچال انتخاب می‌شود و حالا هر وقت اسم تله‌سیز می‌آید یاد گذشته‌های شمیران می‌افتد. او از ۲۷سالگی‌اش می‌گوید که در میان آهنگران اسم و رسمی پیدا کرده بود و مغازه آهنگری داشت. زمانی که تله‌سیز دربند قرار بود راه‌اندازی شود: «تله‌سیز دربند را که می‌خواستند بسازند به سراغ کسانی آمدند که کار فنی را به‌صورت حرفه‌ای بلد باشند. درست دم غروب ماه رمضان سراغ من آمدند. گفتم من روزها و جایی نمی‌آیم. یادم است میله‌هایی که روی صفحات جوش داده بودند، هم اندازه نبود. با قاطر وسایل و ابزار را تا کوه بردیم. من که رفتم دوباره همه میله‌ها را از اول جوش دادم. بعد از آن هم در کار ساخت تله‌کابین مشغول شدم. یک مهندس آلمانی دکل‌ها را می‌بست. و بقیه کارها از لوله‌کشی و جوشکاری و آهنگری را ما انجام می‌دادیم.»

نمایشگاه عرضه و فروش محصولات خانگی تا ۲۲ بهمن ادامه دارد. ساعت بازدید: از ۱۷ تا ۲۱

گردهمایی بانوان لواسانی در نمایشگاه کار آفرینان

کسب و کارهای خانگی جان می‌گیرد

شهره کیانوش راد

دومین نمایشگاه توانمندی بانوان بخش لواسانات با حضور بانوان در حالی برگزار شد که بسیاری از کسب و کارهای خانگی در سایه کرونا کم رونق شده است. «سحر سیروس کبیری» مدیر اجرایی این نمایشگاه، ترویج مصرف تولیدات داخلی و حمایت از کسب و کارهای کوچک خانگی در لواسانات را از اهداف برگزاری این نمایشگاه می‌داند و می‌گوید: «در این نمایشگاه که به مناسبت دهه فجر و با عنوان تولیدکنندگان ایرانی، حامیان انقلاب برگزار شده است ۲۵ تن از بانوان محصولات و دست سازه‌های خود را در معرض نمایش و فروش گذاشتند. سری به این نمایشگاه زدید و با چند تن از بانوان فعال گفت‌وگو کردیم.»

فضای مدرسه شهید غفاری رسولی در لواسان با میزهایی از کارهای دستی و محصولات خانگی چیده شده است. در بخشی از این نمایشگاه می‌توان محصولاتی از سوسیس و کالباس خانگی تا ترشی و فرآورده‌های باغی را دید. توتک، عسل، گردو، مواد غذایی سلامت و ارگانیک از محصولات پرطرفداری‌اند که در لواسان تولید شده است. بخش دیگری از این نمایشگاه به دست‌ساخته‌های بانوان هنرمند اختصاص دارد: زیورات، پتینه، شال و کلاه بافتنی، مکرومه و کارهای قلاب‌بافی، لباس زنانه، روسری، چادرهای نماز و مشکلی در بخش دیگری از نمایشگاه خودنمایی می‌کنند. سیروس کبیری می‌گوید: «در این نمایشگاه که با همکاری

سحر سیروس کبیری، مسئول اجرایی نمایشگاه

شهرداری، بخش‌داری، آموزش و پرورش و لواسان و مریم خلیلی برگزار شده است ۲۵ نفر از بانوان حضور دارند. در این دوره نخستین بار یک گروه از بانوان کار آفرین از مناطق دیگر تهران مهمان ما هستند که در زمینه تولید کیسه‌های پارچه‌ای مخصوص نسان و خرید فعالیت می‌کنند. هدفمان از برگزاری این نمایشگاه ارتباط دوسویه میان بانوان هنرمند و بازدیدکنندگان برای معرفی، فروش و آموزش هنرهای است که به وسیله آن درآمدزایی می‌کنند»

کمبود فضای نمایشگاهی در لواسان

کبیری کمبود فضای مناسب برای برپایی نمایشگاه را یکی از مشکلات لواسان می‌داند و می‌گوید: «متأسفانه لواسان هیچ گونه شهرک صنعتی و امکان فعالیت اقتصادی بزرگ ندارد. در لواسان و روستاهای این محدوده، بانوان توانمندی هستند که در خانه محصولاتی را تولید می‌کنند اما متأسفانه بازار ثابتی برای فروش محصولات خود ندارند. البته شهرداری به تازگی قول‌هایی داده که غرفه‌های ثابتی را در اندامی بانوان قرار دهد تا بتوانند به‌صورت دائمی و دوره‌ای محصولاتشان را بفروشند ولی اکنون چنین امکانی وجود ندارد. در بخش لواسانات به دلیل نوع نگاه شهر و روستا، نه فضای نمایشگاهی شهری داریم و نه بازارهای محلی روستایی. در این دوره با حمایت آموزش و پرورش در سالن اجتماعات دبستان شهید غفاری نمایشگاه برپا شده است و امیدواریم که در دوره‌های بعد بتوانیم نمایشگاه را با حضور شمار بیشتری از بانوان توانمند برگزار کنیم.»

جان بخشی به شهر با هنر

«هائیه خدایی» از بانوان هنرمند و جوانی است که در این نمایشگاه با محصولاتی ساخته شده از چوب حضور دارد. او در رشته هنرهای تجسمی با گرایش نقاشی تحصیل کرده است و ۱۰ سالگی می‌شود که منبت‌کاری و پیکرتراشی می‌کند. خدایی این هنر را تجربی آموخته و به واسطه حکاکی روی تنه خشک‌سکیده درختان میان اهالی لواسان شناسخته شده است. او درباره محصولاتش که در این نمایشگاه ارائه داده است می‌گوید: «سعی کردم کارهایی را به نمایش بگذارم که

هائیه خدایی

فاطمه همتی راد

بیشتر جنبه کاربردی و تزئینی دارد؛ گردنبند، بشقاب، تابلوهای تزئینی و یکسری مجسمه در ابعاد کوچک که همه از چوب ساخته شده‌اند. پیرمرد حکاکی شده روی چوب یکی از کارهای خدایی در افجه بود که اکنون فقط جای خالی آن باقی مانده است. او با افسوس از این تنه درخت حکاکی شده یاد می‌کند و می‌گوید: «در خیابان بنه رود افجه روی تنه خشک شده درخت گردو پیرمردی را حکاکی کرده بودم که متأسفانه قبل از تکمیل در مراحل آخر به سرقت رفت. طول این کار ۲ متر و قطر آن ۴۰ سانتیمتر بود که با سفارش مهندس صفا دهیار افجه ساخته بودم. زمانی که در حال اجرای این کار بودم، مردم افجه به‌ویژه بانوان استقبال خوبی کردند و می‌گفتند این پیرمرد در کنار گندم‌هایی که حکاکی شده به نمادی برای روستای ما تبدیل می‌شود. اما متأسفانه به سرقت رفت.»

خدایی درباره آموزش و اجرای طرح روی تنه درختان خشک شده می‌گوید: «لواسان درختان بسیاری دارد. از چوب درخت‌های خشک شده می‌توان برای زیباسازی شهر بهره‌برد. بهترین درخت

تنه گردو است. روی تنه درختان گیلان هم می‌توان آثار ارزشمندی تولید کرد. لواسان با ویلاسازی راه‌اندازی پاساژهای لوکس به منطقه‌ای لاکچری تبدیل شده است. اما اهالی و ساکنان این منطقه از امکانات فرهنگی محروم هستند. درآمدزایی و حمایت از زنان روستایی می‌تواند به جذب گردشگر کمک کند. البته به شرط اینکه گردشگران به طبیعت آسیب نرسانند. برگزاری نمایشگاه‌های کسب و کارهای خانگی می‌تواند راه‌های کسب درآمد را به سایر بانوان معرفی می‌کند، اما نکته مهمی که وجود دارد به تبلیغات مربوط است. در معرض دید نبودن و تبلیغات ناکافی می‌تواند به تلاش دست‌اندارگان برپایی چنین نمایشگاه‌هایی لطمه بزند. اگر تبلیغات بیشتر شود حتی محصولات خانگی هم مشتری پیدا می‌کند.»

حفظ محیط زیست با کیسه‌های پارچه‌ای

فاطمه همتی راد» یکی از بانوان هنرمندی است که در این نمایشگاه با فروش کیسه‌های پارچه‌ای حضور دارد. او که دبیر بازنشسته آموزش و پرورش است چند سال پیش با عمه‌اش که او هم بازنشسته شد به فکر دوختن کیسه‌های پارچه‌ای افتاد. این موضوع را با گروهی از دختران جوان فامیل و دوستان مطرح می‌کنند و این شروع‌کاری می‌شود که هم درآمدزایی دارد و هم با حذف کیسه‌های نایلونی به محیط‌زیست کمک می‌کند. این بانوی هنرمند می‌گوید: «مهم‌ترین دغدغه ما برای شروع این کار دغدغه اجتماعی بود. وقتی در میان دختران فامیل که به محیط‌زیست علاقه‌مند بودند موضوع را مطرح کردیم، آنها استقبال کردند و ایده‌های خوبی ارائه دادند. هر کدام گوشه‌ای از کار را برعهده گرفتند. شه‌ریور و مهر سال گذشته با سرمایه‌های اندکی که داشتیم کار را شروع کردیم. دختران طرح ارائه می‌دادند و ما که با خیاطی آشنا بودیم کارها را برش می‌زدیم و دوخت آنها را به بانوانی که در کارگاه خیاطی به‌زیستی فشم بودند می‌سپردیم. گروه ما احساس خوبی داشت که علاوه بر کار اجتماعی و زیست‌محیطی توانسته بودیم از زنان سرپرست خانوار هم حمایت کنیم. متأسفانه کرونا که شروع شد کارگاه خیاطی به‌زیستی فشم تعطیل شد. تیر ماه امسال دوباره کار را شروع کردیم و این بار از بانوان خیریه زینب(س) کمک گرفتیم.»

همتی راد درآمدزایی را هدف اصلی این کار نمی‌داند اما معتقد است کسب درآمد می‌تواند انگیزه‌ای برای ادامه کار باشد. «هدفمان صرفاً مسئله مادی نیست. چون در این اوضاع گرانی، اجناس را با قیمت بالا، تهیه و سعی می‌کنیم با حداقل قیمت ارائه دهیم. تلاش می‌کنیم تا تولید را بالا ببریم. تولید هر چه بالاتر باشد سوددهی ما هم بیشتر می‌شود که انگیزه‌ای می‌شود برای گروه دانشجویی ما که این کار را انجام می‌دهند.»

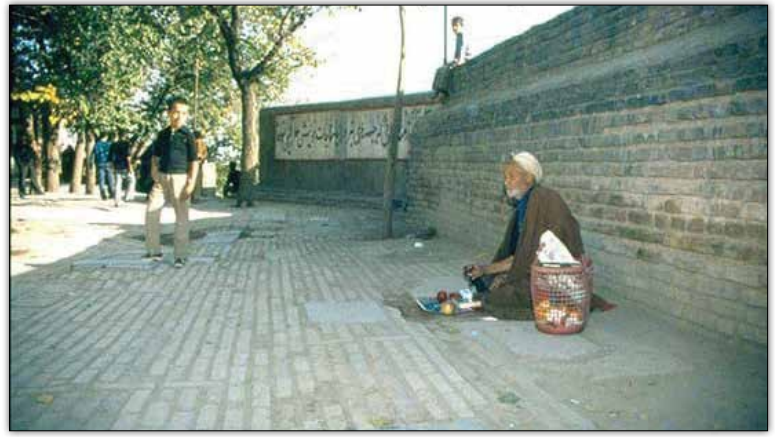
بهمن ۵۷ از دریاچه دوربین

شمیران

در قاب انقلاب

شهره کیانوش راد

بهمن سال ۱۳۵۷ را می‌توان شروع فصل جدیدی در ایجاد همدلی و همراهی اهالی شمیران دانست. زمستان سال ۱۳۵۷ برای اهالی متدین شمیران روزهای پرخطرهای است. قرار گرفتن محل اقامت خاندان سلطنتی و منازل شماری از وابستگان به سلطنت شاهنشاهی شرایط خاصی را در این منطقه و به‌ویژه در محله‌های نیاوران و سعادت‌آباد رقم زده بود. در این گزارش با تصاویری که از آن دوران به یادگار مانده است خاطرات بهمن ۱۳۵۷ را مرور کرده‌ایم.

جوانان پرشور محله امامزاده قاسم(ع)

تاریخ شوکمند انقلاب اسلامی ایران نشان می‌دهد که هر چه به روزهای پرتلاطم پیروزی، نزدیکتر می‌شدیم جوانان حضور پرشورتری در محله‌ها داشتند. از کمک برای خرید نفت و مایحتاج همسایه‌ها تا جمع‌آوری زباله‌ها از کوچه و خیابان‌هایی که به دلیل اعتصاب و تظاهرات حال و هوای انقلاب گرفته بود. یکی از جوانان که نامش میان اهالی شمیران می‌رخشد «سیدعبدالله ایجادی» جوان خوش‌ذوق محله امامزاده قاسم(ع) بود که در روزهای انقلاب اسلامی با بهره‌گیری از هنر خوشنویسی، شعار نویسی دیوارها را برعهده داشت. او پس از پیروزی انقلاب اسلامی همچنان دیوار نویسی با استفاده از مضامین آموزنده و برگرفته از احادیث را انجام می‌داد. گذر زمان و نوسازی محله‌ها خیلی از این دیوارنوشته‌ها را از بین برد اما یاد سیدعبدالله در دل اهالی محله زنده است. او ۲۲ اسفند سال ۱۳۶۳ در عملیات بدر به شهادت رسید و با شناسایی پیکر مطهرش، پس از ۱۷ سال در صحن امامزاده قاسم(ع) آرام گرفت.

سازاری از محله حصار بوعلی

وقتی به دلیل فعالیت‌های انقلابی از کارخانه مهمات‌سازی اخراج شد به آهنگری پرداخت. اما این حرفه هیچ وقت مانعی برای ادامه مبارزات انقلابی «علی خانسپید» نشد. شهید خانسپید از مبارزان انقلابی شمیران بود که چند بار برای بازجویی پایش به ساواک باز شد. او که تحت تعقیب بود دی ماه ۱۳۵۷ تصمیم گرفت برای دیدار با رهبر محبوبش راهی پاریس شود. خانسپید ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ همراه رهبر انقلاب اسلامی به ایران بازگشت. او از اعضای کمیته استقبال امام(ره) بود که محافظت از رهبر انقلاب اسلامی را برعهده داشتند. همراه برادرش، هادی و جمعی از انقلابیون صبح ۲۲ بهمن به سمت یادگان عسرت آباد حرکت کرد. مردم به یادگان حمله کرده بودند و درگیری شروع شده بود. اما در شلوغی و ازدحام، ۲ برادر همدیگر را کم کردند. ۲۵ بهمن ماه خبر می‌رسد که علی با گلوله به شهادت رسیده و بدون اطلاع خانواده به خاک سپرده شده است. او روی بدنش با مازیک اسم و فامیلش را نوشته بود که اگر شهید شد شناسایی شود.»

حفاظت از کاخ نیاوران

نزدیک بودن محله‌های نیاوران و حصار بوعلی به کاخ نیاوران بخشی از تاریخ انقلاب اسلامی را رقم زد. با سرنگونی حکومت شاه و پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن ماه ساکنان کاخ سلطنتی فرار را برقرار ترجیح دادند تا مبادا به دست نیروهای مردمی گرفتار شوند. در چنین شرایطی، اهالی این دو محله خود را ملزم به حفاظت از این کاخ می‌دانستند. این عکس دقیقی بعد از ورود نیروهای مردمی به کاخ نیاوران را نشان می‌دهد. آیت‌الله حکیم و تعدادی از جوانان حصار بوعلی و نیاوران در اتاق افسر نگهبان کاخ حضور دارند.

حراست از کاخ نیاوران به ریاست آیت‌الله مصطفوی

بعد از تصرف کاخ نیاوران توسط نیروهای مردمی، حکم سرپرستی کاخ به نام امام جماعت نیاوران، آیت‌الله حاج سید حسن مصطفوی صادر می‌شود. آیت‌الله مصطفوی تا ۶ سال بعد، مسئولیت حراست از کاخ و اموال آن را برعهده داشت.

تشکیل کمیته در شمیران

اهالی تجریش در مرکز شمیران روزهای پرتلاطمی را طی دوران انقلاب اسلامی سپری کردند. جوانان این محله که در مجاورت کاخ سعادت‌آباد قرار داشت مسئولیت سنگینی برعهده داشتند. مسجد همت تجریش اکنون فعالیت جوانان انقلابی بود. «احمد قادری» از اهالی امامزاده قاسم(ع) و نویسنده کتاب «خمینی روح الله»، درباره کمیته‌های شمیران می‌گوید: «برئیس کل کمیته‌ها آیت‌الله مهدوی‌کنی بود که مسئولیت کمیته شمیران را به آیت‌الله ملکی داد. حاج آقا ملکی به من اجازه دادند که کمیته‌ها را با هم ادغام کنم و ۶ ناحیه تشکیل بدهم. همه اهالی محله خاطرات خوبی از آیت‌الله ملکی دارند. او انسانی بسیار پرکار، پرتلاش و مسئولیت‌پذیر بود.» آیت‌الله ملکی با روحیه مدیریتی خود توانست آشتی‌کنی آن روزها را مدیریت کند و نمی‌گذاشت آسیبی به کمیته یا انقلابی‌ها برسد.

● صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
● سردبیر: مهدی علیپور

● تحریریه: شهره کیانوش راد/ زهرا کریمی
مرضیه موسوی/ اراخه عبدالحسینی
سحر رمضانعلی پور/ حسن حسن زاده

● مدیر هنری: کامران مهرزاده
● صفحه آرایی: محمدرضا محمدی تاش/ علی حسینی/ امیلاد رفیعی
● فائزه توکلی
● حروفچینی و تصحیح: منیژه خسروآبادی/ اعظم آجوربندیان/ فهیمه شیرازی

● نشانی: خیابان ولی عصر (عج) نرسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● کد پستی: ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● صندوق پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● تلفن: ۰۲۳۰۲۳۱۰۰ ● دورنگار: ۲۳۰۲۳۴۸۸

هویت

زهرا کریمی

اخبار فرهنگی

آموزش عکاسی مقدماتی از آسمان

نخستین وبینار رایگان آموزش عکاسی مقدماتی ثبت و رصد نجومی در گنبد مینا برگزار می‌شود. آسمان‌نمای گنبد مینا برای آموزش عکاسی نجوم، نخستین وبینار آموزش عکاسی مقدماتی ثبت و رصد نجومی را ۱۹ و ۲۱ بهمن در صفحه اینستاگرام آسمان‌نمای گنبد مینا ساعت ۱۸ تا ۲۰ برگزار می‌کند. آموزش‌ها تحت نظر مربیان «مهدی وثوق نیا» و «احمد کریمی» برای علاقه‌مندان به نشانی @gonbadmina برپا می‌شود.

جام فجر توچال

سلسله مسابقات ورزشی با عنوان «جام فجر توچال» در بام توچال به مناسبت دهه فجر در رشته‌های ورزشی تنیس، پینگ‌پنگ، تیراندازی با تفنگ، بیلیارد، تیراندازی با تپانچه، فوتبال دستی و تیراندازی با کمان برگزار می‌شود. ۵ میلیون تومان جایزه در نخستین جام ورزشی توچال برای نفرات برتر مسابقه در نظر گرفته شده است. علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند به سایت توچال www.tochal.org مراجعه کنند.

چالش دنیای-سیاه-کرونا

فرهنگسرای ملل نمایشگاه نقاشی مجازی با چالش #دنیای-سیاه-کرونا را برای گروه‌های سنی ۱۳ تا ۲۴ ساله برگزار می‌کند. شرکت‌کنندگان می‌توانند دنیای پس از بیماری کرونا را تصور کنند و با یکی از موضوعات محافظت از محیط زیست، سلامت، آینده بشر، اشتغال و تحصیل، آن را نقاشی و در صفحه مجازی اینستاگرام خود با #دنیای-سیاه-کرونا بارگذاری کنند. علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند با فرهنگسرای ملل به شماره ۲۲۲۴۶۹۸۴ تماس بگیرند.

راز سلامتی

ویدئوهای ۲ دقیقه‌ای با عنوان «راز سلامتی» و موضوع مراقبت از کودکان در فضای مجازی فرهنگسرای ابن‌سینا برای علاقه‌مندان برگزار می‌شود. آموزش‌های مجازی این دوره با سخنرانی «سحر سراج» متخصص اطفال و نوجوانان درباره نکات مراقبتی و بالابردن سیستم ایمنی بدن در شرایط کرونایی است. برای حضور در این دوره و استفاده از آموزش‌ها به کانال تلگرام ایران زمین و اینستاگرام فرهنگسرا به نشانی @farhangsara.ebnesina مراجعه کنید.

حواسمان باشد از طبیعت چیزی جز عکس بر نداریم

حدود ۱۰۰ سال پیش کنار نهر سنگی اندیشه تا حوالی محلی به نام لتهمند در روستای زیبای امامه بیش از ۲۰۰ اصله درخت گردو و بید بود. اما حالا چطور؟ به گفته «مرتضی کیایی» رئیس شورای اسلامی روستای امامه حالا به دلیل لوله‌کشی که توسط اداره جهاد کشاورزی انجام شد یکی یکی درختان خشک شدند و دیگر از آن مسیر سبز و آن نهر زلال اثری نیست. رئیس شورای روستای امامه می‌گوید: «برای حفظ فضای سبز روستا و چشمه‌های سنگی با همکاری اهالی روستا پویشی راه انداختیم با عنوان کاشت-درخت-و-احیای-نهر با شعار حواسمان باشد از طبیعت چیزی جز عکس بر نداریم. درختان و آب‌هایی که از کوه به سمت پایین سرازیر می‌شوند برای روستا نعمت هستند. قصد داریم با کاشت نهال این نوار سبز را با همکاری اهالی روستا به ۱۰۰ سال قبل برگردانیم.»

گردشگری

موزه مشاهیر در برج میلاد

این دفعه که به برج میلاد رفتید فراموش نکنید که سری به طبقه پنجم برج بزنید؛ در این طبقه مشاهیر بزرگ ایران دور هم جمع شده‌اند و شما کلکسیونری از مجسمه‌های سیلیکونی مشاهیر ایران ساخته دست دکتر علیرضا خاقانی را مشاهده خواهید کرد. طبقه پنجم در ارتفاع حدود ۲۷۱ متر واقع شده است و جدا از تماشای مجسمه‌های مشاهیر می‌توانید برای تماشای تهران هم مکتبی داشته باشید. آنچه شما را از دیدن این مجسمه‌ها میبهوت خواهد کرد شباهت مجسمه‌ها به واقعیت است. چون تکنیک آنها با دیگر مجسمه‌های مومی دنیا تفاوت دارد و سیلیکون بیشترین تطابق را با بافت زنده دارد. امام خمینی (ره)، سردار سلیمانی، ستارخان، جلال آل احمد، سیمین دانشور، پروین اعتصامی، پروفیسور حسابی، جهان پهلوان تختی، کمال الملک، شهریار، شهید مصطفی چمران، امیرکبیر، زکریای رازی، خواجه نصیرالدین طوسی، ابوریحان بیرونی و مصدق از جمله این مفاخر و مشاهیر هستند.

گفت‌وگو

«فائزه حق پرست» کارشناس اداره محیط زیست شهرداری ناحیه ۱۰ منطقه یک: کرونا را دور زدیم

کافی است هریک از ما شهروندان با هر تخصص، مهارت و جایگاهی که داریم دغدغهای برای شهروندان داشته باشیم. «فائزه حق پرست» کارشناس اداره محیط زیست شهرداری ناحیه ۱۰ منطقه یک از زمانی که جمع‌آوری ۶ هزار تن زباله در روز در تهران را در کهریزک از نزدیک دید، دغدغه‌اش فعالیت جدی در حوزه بازیافت و محیط زیست در این ناحیه از منطقه یک شد و هر روز با ایده‌های خلاقانه شهروندان را به مشارکت دعوت می‌کند.

چطور مشارکت شهروندان را برای حفاظت بیشتر محیط زیست جلب کرده‌اید؟

امروزه در تقویم‌ها روزهایی به نام زمین پاک، هوای پاک، بدون کیسه و درختکاری داریم. این نامگذاری باید برای همه اهمیت داشته باشد. اینکه چرا چنین روزهایی داریم؟ چون محیط زیست در خطر است. من تأثیر عجیبی گرفته‌ام و طی ۲ سالی که به‌عنوان کارشناس در این ناحیه مشغول کار هستم تا

فائزه حق پرست
کارشناس اداره
محیط زیست

جایی که بتوانم سعی می‌کنم در همین ناحیه بهترین تعامل‌ها را با شهروندان، مغازه‌داران، میوه‌فروشان، برج نشینان، دانش‌آموزان و همه و همه داشته باشم و به آنها آموزش‌های لازم را بدهم. هرچند که من هم از برخی از آنها یاد و تأثیر گرفته‌ام.

چه کارهایی با مشارکت مردم انجام شده است؟

برنامه‌های مختلفی تاکنون برگزار و سبب شده که ارتباط یک سویه به یک ارتباط خلاقانه دوسویه و پیگیر تبدیل شود و چه بسا این شهروندان بوده‌اند که با ما تماس گرفته و طرح‌های نوینی را برای اجرا با ما پیشنهاد داده‌اند و این همان انتظاری بود که ما از شهروندان داریم. برنامه‌های آموزشی چهره به چهره بازیافت و طرح کاپ، نظارت بر غرقه‌های بازیافت و فعالیت ماشین‌های ملودی‌دار بازیافت، آموزش به شهروندان در مساجد، مدارس، اداره‌ها و وسارهای محله، برپایی غرقه‌های متعدد با موضوعات متفاوت محیط زیستی، برگزاری آموزش در میادین تره‌بار درباره مضرات از کیسه‌های پلاستیکی و تشویق به استفاده از کیسه‌های پارچه‌ای بخشی از کارهاست.

آیا شیوع ویروس کرونا تأثیری بر فعالیت‌های شما داشت؟

بله. آموزشگران را برای ارتباط و آموزش‌های چهره به چهره محدود کرد. اما اجازه ندادیم کرونا همه زحمات را از بین ببرد. بنابراین آموزش‌های آنلاین را به‌صورت جدی و منظم در برنامه گذاشتیم و اتفاقاً شاهد رویداد خوبی در این باره شدیم. چون در گذشته ورود به دبیرستان‌ها کمتر بود. مسئولان مدرسه صهبای صفا به ما اعتماد کردند و یکی از واحدهای درسیشان را در اختیار ما گذاشتند و توانستیم نشریه الکترونیکی کاپ را راه‌اندازی کنیم. در این طرح قریب به یک ساعت و ۱۵ دقیقه در ۳ مرحله برای پایه‌های هفتم، هشتم و نهم کلاس برگزار کردیم. آموزش، پخش کلیپ و ویدئوهای با موضوع ساخت بهترین‌ها از دورریختنی‌ها را داریم و همچنان آماده همکاری با سایر مدارس هستیم.